"Roeung" Neang Chompathong" R-62-

រឿង នាងចំប៉ាថោង

ខ្សែ ១

B-3
D-86
N-296

INDOCHINE

06

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គីម-គី

ចាប់ចរឡាន	១ សៀវភៅថ្លៃ	១០៛០០
ព្រះគោព្រះកែវ ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់ ...	„	៨៛០០
តេជោដំឌិន ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់	„	៨៛០០
ទឹកកំផ្អាក ទី ១ ទី ២ ចប់	„	៨៛០០
កាព្យកំសាន្តចិត្ត	„	៦៛០០
រឿងធនូមឿង ទី ១ ទី ២ ចប់	„	៨៛០០
រឿងធ្មេញជ័យ	„	១២៛០០
រឿងអាឡាដាំងមនុស្សមាត់ទិព្វចង្កៀងទិព្វ	„	១៤៛០០
រឿងព្រះសុធន នាងកែវមនោរា ទី ១ ទី ២ ចប់	„	៩៛០០
រឿងវិបុលសង្គ្រាម ទី ១	„	១០៛០០
„ „ ទី ២	„	១៤៛០០
„ „ ទី ៣	„	១២៛០០
នាងពីរដណ្តប់ ពុទ្ធសែននាងកង្រី ...	„	១០៛០០
ព្រះបន្ទូគោរប់ ទី ១ ទី ២	„	១០៛០០
„ „ ទី ៣ ចប់	„	១៥៛០០
កុមារផ្ទួន	„	១០៛០០
រឿងតាឯក ទី ១ ទី ២ ទី ៣ ទី ៤ ..	„	៤៛០០
សេកសារិកា	„	៧៛០០
រឿងជ័យសុរិន្ទ ទី ១ ដល់ទី ៤ ចប់ ..	„	១០៛០០
រឿងព្រះមហោសថ ទី ១	„	១០៛០០
„ „ ទី ២ ទី ៣ ...	„	៨៛០០

P.K.-18
1953-[illegible]

រឿង

នាងបំប៉ាហោង

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអេមេក្រង់ ភ្នំពេញ

ជិតរោងកុន ព្រហ្មបាយទ័ពីខាងកើតផ្ទាល់

※※
※

B.N.-235 86

រក្សាសិទ្ធិ

ព.ស. ២៤៩៦ – គ.ស. ១៩៥៣

ឧបត្តិកថា

បច្ចហេតុដែលនាំឲ្យកើតសៀវភៅនាងចំប៉ាថោងនេះឡើង ដោយបណ្ណាគារខ្ញុំសរសេរបម្លងចេញពីសាស្ត្រាស្លឹករឹត ដែលបុព្វបុរសបាននិពន្ធទុកមកជាយូរសតវត្សណាស់ហើយ យកមកបោះពុម្ពផ្សាយចែកទុកជាសម្បត្តិមួយដ៏ប្រសើរដល់អ្នកត្រូវការអាន ការសរសេរបម្លងតាមច្បាប់ដើមនេះ ខ្ញុំបានកែពាក្យដែលឆ្គាំងឆ្គងខ្លះ ឲ្យរត់បទតាមសម្ផស្សរបស់កាព្យឃ្លោង ហើយនឹងកែអក្សរឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងប៉ុណ្ណោះ

ហេតុនេះ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសដល់លោក-អ្នក ដែលថ្និកខាងពាក្យកាព្យ បើឃើញថាពាក្យពុំសូវប្រពៃ ឬ ឆ្គាំងឆ្គង យ៉ាងណា សូមលោកមេត្តាជួយពិនិត្យកែសម្រួលឲ្យទានផង ។

បណ្ណាគារ គីម-គី

រឿងនាងចំប៉ាហៀង

នេះបទកាកគតិ យើងខ្ញុំលើកលុត ជូនញាតិបាទបទ
ក្រញុំក្រាបវន្ទា ក្រោមល្អងធូលី តាំងក្ដីបុប្ផា
បង្គំភគវា សាពេជជិនស្រី ៗ តោះតាំងព្រះធម៌
ប្រសើរបវរ បើកបទបាលី ប៉ែតហ្មឺនសែនពាន់
មានព្រះគម្ពីរ សោតសូមវន្ទី អញ្ជលីនរោ ៗ
បង្គំព្រះសង្ឃ ប្រសើរសិងទ្រង់ សីលសុទ្ធសោត្ថា
ទិនអង្គបង្គំ ប្រណាម្យសោភេ ព្រញុំប្រាណវន្ទា
ទុកលើសិរសា ៗ ដ្បិតខ្ញុំនឹងថ្លែង និទានចាប់ផង
ដុំជាតិអតីតា កាលព្រះពុទ្ធអង្គ ចាស់ប្បង់លោកា
គឺព្រះសម្មា សម្ពុទ្ធថ្លាថ្លៃ ៗ កាលទ្រង់នៅក្នុង
វដ្ដអនុង សាគរដល់វៃ ពុំទាន់ត្រាស់ស្រេច
សារពេជញាណវៃ បំពាក់នៅនៃ វដ្ដសង្ខារស្មោះ ៗ
បេញសាងបារមី ជាតិជាពោធិ សត្វសោតកាលនោះ
ភពកាន់ភក់វណ្ណ កំប៉ាំងសូន្យសោះ ពីមុនមិញនោះ
ពហុជាតា ៗ មិនមាននគរ ថ្លាថ្លៃបវរ
រតនរាជសេមា រាស្ត្រផងកុះករ វីរត្រៀបត្រា
សន្មត់នាមថា ពារាណសី ៗ ក្សត្រព្រីនមហិមា មូលមកវន្ទា
ព្រះបាទនរបតី ដោយនគរមាន សត្រូវយារយី

មកពីនបារមី សម្ដេចពាជា ៗ ក្បិនក្បត្រែយឯក
អង្គអត្តិរេក សិន៍នាំភ្នា ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
ប្រណាម្យក្សត្រា សប់ទិនទេវា ពិតពុំផែលជាច់ ៗ
ខ្វះនាំបុត្រី ដោមតាយពិសី ល្អល្អះស្រស់ស្រេច
ស្អិតស្អាន៍អាត្មា រេបនាក្បក្បាប់ ឡើន៍លៃមរំលេច
សោតសិន៍សុវណ្ណា ៗ ថ្វាយជាទាសី ព្រះបាទភូមី
សន្មុពជា កំណាន់ខាន់ខាវ ទាសីទាសា
មុខមន្ត្រីណា រំពន៍រៀវនណាន់ ៗ ព្រះអង្គមានអត្ថ
មហេសីវល័ក្ខ ប្រសើរសោភ័ណ្ឌ ទន់ភូន់បាតបប
កើតកបកំណាន់ កក្រោហាក់ព្រះចន្ទ វែបន៍ចាំន៍ភ្ញីថ្វា ៗ
ស្រីរតន៍បវរ ទ្រន៍ព្រះនាម្នករ កែវសុទ្ធិស្នេហា
បង្អន៍អស់ព្រះស្នំ ៗ ឧត្តមសោភា ជាច្មើមអស់នា
គន្ធពាពណសី ៗ ស្ដេចសោយពជស្នុល់ ឯកឥតអំពល់
គេហ្មមក្សាន្តព្រះទយ័ យូរលេន៍គិបទៅ បមទៅភូមី
នូវព្រះប្អូនស្រី មិនផែលមានហ្មន៍ ៗ ជាហេតុអស្ចារ្យ
ក្បណនាន៍ទ្រន៍គភិ បុត្ររតន៍ស្នេស្នន៍ ព្រះវរបិតា
ស្នេហាស្នូនត្រេនិ ស្ដេចឲ្យអ្នកផន៍ ចោមចាំរក្សា ៗ
លុះដល់ ១០ ខែ វស្សាទៀន៍ទេ បរិបូណ៌ហើយណា
នាន៍នឹន៍ប្រសូតិ ពជបុត្រពាំងា ធៀបឈើទក៏

ទល់ទប់ពុំបាន ៗ ទើបទូលព្រះបាទ ព្រះបវរនាថ
ឥស្សរប្រធាន រៀមហើយប្អូនឈឺ ដម្កឹកដ៏ប្រាណ
ប្រឹងប្រែងពុំបាន ញាប់ញ័រកាយា ៗ សមនឹងសម្រាល
បុត្រស្ងួនត្រកាល ប្រាកដនៅនា ថ្ងៃនេះមិនទេ
ឥតឯឃ្លាតឃ្លា សូមព្រះករុណា ប្រោសប្រាណប្រណី ៗ
ក្សិនក្សត្រឥស្សរ ស្ដេចស្ដាប់បន្ទូល វត្តាដទៃ
ស្ដេចរែងភ័យភិត ឯងឥតស្មារតី គនគិតប្រណី
ព្រះប្អូនពុំងើរ ៗ ស្ដេចឡើងតរក ពេទ្យម៉ិត្តមក
ចូលជួយរក្សា នៅចាំបំរើ ព្យាបាលរោគា
រួតរឹតកាយា សព្វសាប់សរៃ ៗ តែងគេរស់ផ្ដល់ផ្ទប់
ជម្ងឺលើសលប់ ផ្ទុះឡើងខ្លាំងក្រៃ គ្រជាក់ខ្លួនស្រឹម
ល្ងឹងល្ងើយល្ហិតល្ហៃ ស្ទើបាត់ស្មារតី ពុំដឹងកាយា ៗ
ទើបស្ដេចទ្រង់ត្រាស់ សេនារហ័ស ទៅហៅហោរា
ឲ្យមកប្រញាប់ គ្រាឥឡូវណា ហោរាបានដឹងការ
រត់ទៅម៉ឺមា ៗ ដល់ហើយក្សត្រា បើកបន្ទូលថា
អើហោព្រឹទ្ធា ជួរមើលស្រីវត្ត ឈឺពុំទាន់ជា
បើតាមតម្រា តើជម្ងឺ ៗ ទើបហោទាយថា
នាងប្រសូតិណា រាជបុត្រពិសី ឥឡូវនេះម្ដង
រូបស្អប្រិមប្រិយ សូមព្រះចក្រី ទ្រង់ជ្រាបចិត្តា ៗ

ស្ដេចសួរទៀតថា ប្រសូតិនេះនៃ តើគាប់ឬជា
ថ្ងៃនេះឬស្អែក ឲ្យដឹងពេលា មើលតាមគម្រា
ឲ្យប្រាកដជាក់ ៗ ហោរាស្ដាប់ព្រះសួរ ស្រេចហើយគន់គូ
រកមើលគ្រោះថ្នាក់ ដឹងសព្វសេចក្ដី ទើបទូលទ្រង់លក្ខ
ថាមានជោគជាក់ គ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វី ៗ ព្រះអគ្គនឹងបាន
បុត្រកល្យាណ នាយប់យាមបី ប្រសូតិមកជាក់
គឺពងបុត្រី សូមព្រះបត្រី ជ្រាបក្នុងកាយី ៗ
បុត្រនេះល្អផ្ទែក ហាឡើងបំឡែក មនុស្សក្នុងលោកី
នឹងមានបំពារ សុវណ្ណសោភី ជ្រះបុះអំពី
ព្រះឧស្ភធិតា ៗ តែថានឹងបាក់ បបេញផ្ទោះផ្ទាក់
ព្រាត់ព្រះមាតា កំព្រាគោកយ៉ាក លំបាកមហិមា
ដើរដោយមាគ៌ា ត្រមោចឯកអង្គ ៗ ទើបមានស្វាមី
រិទ្ធីសិរី ចុំប្រុំងពូជពង្ស ជាក់ជាកំពូល
តសួរឆោមយង់ ស្ដែងស្ដេចទ្រើសទ្រង់ រាជរិទ្ធរិទ្ធា ៗ
មូលមកបង្គំ ព្រះបាទឧត្តម ហាក់ដូចបិតា
មាតាបារមី ដោយរិទ្ធិចេស្ដា ទោះមនុស្សទេព្ដា
យល់ហើយស្ញប់ស្ញែង ៗ ព្រះអង្គស្ដេចស្ដាប់ បន្ទូលពេញគាប់
ហោរាហើយអរឯង អាចឲ្យយល់ច្បាស់ ទ្រង់បាត់ចំបែង
មាសប្រាក់គាក់តែង ទ្រង់ព្រះរាជទាន ៗ លង់លុះរាត្រី

វេលាយាមបី ស្ងប់ស្ងាត់គង់ថាន ទើបនាងប្រសូត
រាជបុត្រកល្យាណ ត្រកាលក្រមាន នៅនាលោកិយ៍ ៗ
ដូចមាសទពគុណ ផ្អិនផ្អៅត្អូបតន្ត ព្រះភក្ត្រប្រិមប្រិយ
លើសលែងទេព្តា នូវនាសួរស្រើ បែងបេះស្រដី
ពុំដូចអ្នកផង ៗ កាលនាងទឹងហា មានផ្កាចំប៉ារ
ធ្លាក់ចុះមកហោង សិងសួវណ្ណា សោភាឥតហ្មង
ក្លិនក្រូបល្អប់ល្អង ហាក់រសគណធា ៗ កាយៗ ឈ្ងុយឈ្ងប់
ហាក់ដូចគេអប់ ទូរទៅទិសា ហើយនាងអង្វរ
ព្រះវរមាតា សូមថែកចាយផា បំណាយធ្វើទាន ៗ
ស្រេចហើយប្រែផ្សង ត្រឡប់ក្មេងនីង បរចាពុំបាន
តាំងពីព្រះអង្គ ស្តេចទ្រង់ក្សេមក្សាន្ត ធ្វើបុណ្យឲ្យទាន
បំរើនព្រះស្រី ៗ ឲ្យលេងមហាស្រព ណែនណាន់គ្រប់សព្វ
ប្រាំពីររាត្រី ហើយថ្វាយព្រនាម តាមដោយបែ៉ក្តី
ឲ្យហៅនាងស្រី ចំប៉ាសុវណ្ណ ៗ លុះបំរើនធំ
រូបរាងឧត្តម ដូចរង្សព្រះចន្ទ ព្រោងព្រាយប្រិមប្រិយ
ស្រស់ស្រីសោភន៍ ប្តូដូចព្រះឥន្ទ តាំងឆកាម្ពា ៗ
ហើយនាងតែងទៅ ប្រាសាទលំនៅ ពីព្រះរាជា
ពិតពុំដែលដាច់ សព្វទិនទៅ កាលនោះបានធ្លារ
មេមួយមានគភ៌ ៗ ចូលមកសម្រាល កើតកូនកណ្តាល

កំផព្រះទ្រង់ធម្មិ ច្រើនថ្ងៃធំផ្ទៃក ថ្ងាសទ្រលុកល្អ
រាសទូទ័រ ក្រោមប្រាង្គប្រាសាទ ៗ ជិតជើងជណ្ដើរ
ស្រីរត្នប្រសើរ ស្ដែងស្ដេចឃ្លាឃ្លាត ទៅគាល់បិតា
ថ្ងៃថ្លានាង តាមហែព្រះបាទ ជាប់ជាប្រក្រតី ៗ
ហាក់មានស្នេហា នឹងកងបិតា ប្រសើរសល់ស្រី
ប្រាសប្រាណរនៀល មមៀលឥន្ទ្រី ឧបបាទក្សត្រី
សុវណ្ណចំប៉ារ ៗ នាងអរថ្នាក់ថ្នម ត្រកងបីបម
ឡើងលើប្រាង្គប្រា សាទសំរេចក្កាន ស្ថានសុវណ្ណា
ប្រាប់អស់បរិវា មេត្តាស្ងួនគ្រង ៗ នាងឲ្យរក្សា
ថែគ្រប់វេលា មិនឲ្យមានម៉ង ពានមាសពានប្រាក់
តែងដាក់កោដនផង រាល់វេលាហោង សព្វទិនរាត្រី ៗ
រីឯកូនឆ្មារ ថែងបេះបរោ ប្រដៅស្រដី
បេះបប់ភាសា ស្ដីថាអ្វី ៗ ឆ្លះឆ្លើយឥតបី
ទើសទាក់ឡើយណា ៗ យើងនឹងស្រដី ដ្យិតមេកុំកៃ
មួយមានគតិណា គ្រប់ខែគ្រប់ថ្ងៃ ឈើផ្លែមហិមា
ឡើងពីដល្វសា មិញបានដល់គោក ៗ ទៅកាប់សំបុក
ប្រមូលរើសទុក ដំនោបក់បោក រាវឡើងពីងពួន
លាក់ខ្លួនសៀតសឹក សុដសោតហើមក ជាច្រើនមហិមា
ខ្ទលទៅអំពរ អាប់អស់អន្ធការ អាកាសពេញមោ

ដោយនូវវិធី កម្ពីរមោហា ទ្រង់ទ្រើសបុស្បា
ជាសត្វតិរច្ឆាន ៗ ស្រេចហើយកុម្ភី លាលះអំពី
សំបុកបុះថ្កាន រកគៀនមិឃ្លា រាសេតុស្ថាន
វែហវែហលដោយគៀន នាទីគក្គារ

គេះបទពំនោល

វង្វេរហេមន្តព្រានព្រៃ សូះស្វែងប្រាប្រ័យ
ប្រយោជន៍បរបាញ់អម្រឹគា ដើរសៀរប្រែបន្ទោរផល្លសា
អគ្គិឯងឯក្កា រលេះរលាំងដើរលុក ៗ
ដើរឈប់ស្តាប់ហើយតក្រុក ខំកនខំរុក
សំកុកសំកាំងផ្អៀងផ្អង ក្រែងពើបអំម្រឹគយងឃ្នង
ចិត្តសោតប៉ុនប៉ង ប្រមាថសម្លាប់សន្សំ ៗ
ដើរដល់មន្ទល់ព្រៃធំ កិតភ័យបារម្ភណ៍
កំគិតយ៉ាងខ្លាំងហើយថយ កង់ចិត្តគយគន់ក្រែងខ្លាយ
គេផងអាចឲ្យ ក្បិណាក្ស័យប្រល័យបាត់បង់ ៗ
ឈរឈានប្រុងប្រាណប្រនង់ រារបួលតម្រង់
សំដៅសំបុកក្រពើរ យល់ស៊ុទ្ធប្រាកដនៅទើ
ព្រានគិតថាយើ ស៊ុទ្ធអ៊ីធំល្អំបាយ ៗ
មកនៅដ៏តប្តូញ អញយកទៅថ្វាយ

ព្រះបាទឥសូសិរសា　　សំបានសម្បត្តិទ្រព្យ
ដូចអញប្រាថ្នា　　ប្អូមិនកើតទេឡើយហោង ៗ
ព្រានគិតក្នុងចិត្តប៉ុនប៉ង　　សរសើលាភផង
លាភអញថ្ងៃនេះធំក្រៃ　　ក្សិណព្រានចូលថ្កានវិងវៃ
បីបានដាក់ដៃ　　លើស្នាស្រវ៉ូតរត់ ៗ
ព្រានឈ្វៀតសង្កាតប្រុងប្រិត　　ដល់ដូចកំណត់
ហើយព្រាននាំចូលទៅថ្វាយ　　ប្រាណប្រែបលុតពីចម្ងាយ
ក្រួចក្រាបក៏កាយ　　បង្គុំប្រណម្យទូលថា ៗ
សូមទានខ្ញុំព្រះករុណា　　ថ្វាយស៊ុទ្ធកម្មា
សូមជ្រាបទូលល្អងធូលី　　ក្សិណព្រះសុទុរាជកូមី
យល់ស៊ុទ្ធកម្មី　　ស្ដេចត្រេកអរឥតឧបមា ៗ
ត្រកាលនឹងស៊ុទ្ធកម្មា　　ធំម្ដេចមហិមា
ហើយទ្រង់ប្រទានរង្វាន់　　សំពត់អាវស្បៃសោភ័ន
ព្រានបានរួសរាន់　　ថ្វាយបង្គំលាក្សត្រក្សាន ៗ
ស្ដេចសព្វព្រះទ័យបំណាន　　ហើយព្រះរាជទាន
ឲ្យយកទៅថ្វាយបុត្រី　　នាងអរទិនអង្គអញ្ជលី
ថ្វាយវរវន្ទី　　បង្គំទទួលយកហោង ៗ
ធ្លាឃើញថាអេះអ្នកផង　　អស់នេះឲងហោង
ចិញ្ចឹមក្រពើនេះណា　　ខ្សឹកខ្សួលអក្ខុលចិន្ដា

យល់ស៊ុទ្ធកម្មា ដឹងដោយយោបល់មែនមាន ៗ
ហើយក្រាបទូលនាងកល្យាណា ចាបែងនិទាន
ដំណើរទំនៀមឧបមា បតិទរពជជីតា
សូមទ្រង់មេត្តា យល់ខុសនៅច្បាប់បុរាណ ៗ
រៀនមកពិតពុំដែលមាន យកស៊ុទ្ធតិរច្ឆាន
មកទុកបិញ្ចឹមរក្សា ពុំដែលដឹងគុណអ្នកណា
ក្រែងមានភ័យា ដំនៀលដំណាលតំក្រោយ ៗ
កាយបំបែកកាឲ្យហើយ ជីវិតនៅឡើយ
ថ្ងៃក្រោយនោះនាំកើតទុក្ខ អំពីនេះទៅឯមុខ
ក្រែងនៅគោតធុក ប្រាកដដូចពាក្យខ្ញុំថា ៗ
នាងស្ដាប់ពាក្យពីវីឡា (១) ក្រោធក្រៃជេដ្ឋា
ម្ដេចកាជាសត្វតិរច្ឆាន ស្ដីបេះនាំឲ្យរំខាន
ថាមេកំកន់ រូបអ្នកនគាន់សោះសា ៗ
នាងបានរំពាត់ម៉ីមា ដេញកាយវីឡា
ប្រព្រាតប្រព្រោងតឹងតួន ជ្រលជ្រកពួនសឹកលាក់ខ្លួន
ភារៈភ័យមកដួន ស្រងំពិតពុំស្រដី

នេះបទកាកគតិ

ស្រស់ស្រីចំប៉ារ មានព្រះរាជា ឲ្យយកសំឡី

១ វីឡា គឺ ឈ្មោះកូនឆ្មា

មកហើយត្រសព្វ ទ្រាប់ពន់កុម្ភី ថ្នាក់ថ្មឥតបី
ធ្វេសប្រហែសការ ៗ រក្សាដល់ញាស់ ឈ្មោលធំឥតខ្ចស់
រកក្រពើណា មកប្រៀបពុំបាន នាន់នាដថ្លៃថ្លា
សប់ព្រះទ័យា កូនកុម្ភីនោះ ៗ ពេកពន់ប្រមាណ
ហើយយកសុវណ្ណ ធ្វើដំណាក់ស្នោះ តាំងជារាជស្ថាន
ដាក់ក្រពើនោះ ក្បូរក្បាប់ថ្នាក់ផ្ទុះ ដែបនៅស្បូរការណ៍ ៗ
ហើយទើបយកពេជ្រ ដាក់ដាំរលេច មរកតកែវមាន
ពីទូរទិម សែនសំបណាន រកដូចពុំបាន
ភ្លឺផ្លេកពន្រាយ ៗ ជាន់បេះធ្វើល្អាន់ របនាំងនាន់
ហើយនាំយកថ្វាយ សុវណ្ណបំប៉ុរ ធីតាគោមធាយ
ត្រេកអរសប្បាយ ទទួលស្រួន ៗ ហើយដាក់ក្រពើ
ហែបហែលលេងលើ ស្ពានពេជ្រសោភាន់ អ្នករក្សា
សោតជាកំណាន ដល់ពេលមិនចាន់ ជូនអស់អាហារ ៗ
ល្អាន់មាសឆ្អិនឆ្អៅ ១០ ហាត់ជំពៅ ប្រវែងនោះណា
១៥ ព្យាមពិត ចម្រើនដាំផ្លូវជា បីជាន់សស្រា
ភ្លឺផ្លេកព្រាន់ព្រាយ ៗ ក្រពើត្រេកអរ សោមនស្សសាទរ
ក្រេមក្សាន្តសប្បាយ មិនយូរប៉ុន្មាន ប្រែចិត្តពាយឆាយ
គិតកល់ឧបាយ បំបាត់គុណគេ ៗ បង់ទឹងគោគ្គា
នាន់សុវណ្ណបំប៉ុរ ជាមន្តលើស៊ីហ៍ ពុំដឹងគាគ្នា

មានពៀបាបធ្ង ធ្លាក់ទៅនរ៍យើ សោយទុក្ខវេទនា ៗ
នាងចំប៉ារថាង គេទុកជាប្រង ស្មើពុទ្ធមាតា
សម្មាសម្ពុទ្ធ បានលុះសោគា ព្រះទ័យករុណា
ដោយពុទ្ធពូជពង្ស ៗ សិរគន៍ឧត្តម ប្រិមប្រិយសក្យសម
ទន់ភ្លន់ឥតគ្គង ព្រះកក្រួបពាង់ ល្អាសល្វន់វរវង្ស
ល្មមល្មៃមានទ្រង់ ស្រគត់ស្រគុំ ៗ កាលណ្ណះកុម្ភី
ទ្រើសទ្រង់រទ្វី សាហាវយង់ឃ្នង មិនមានមេត្តា
ករុណាប៉ុនល្អង ចិត្តកំបំណង ប្រមាថក្សត្រី ៗ
យកជាអាហារ ហេតុចិត្តអនុពាល តិរច្ឆានអប្រិ
រាល់ពេលវេលា ទាសាទាសី តែងជូនចំណី
សប់ទិនទេក ៗ សម្រែកជួបផ្គ កក្រើកខ្ញួ
លុះលាន់មាត់ថា ប្រសិនបាននាង សុវណ្ណចំប៉ារ
ធ្វើជាអាហារ នៃអញឥឡូវ ៗ សំអញទ្រាញ់មាត់
ស្មើបានសម្បត្តិ សួរសោតនិតនៅ ស្ថានត្រៃត្រិង្សា
ឥតគណនាគូរ គិតហើយរើត្រូវ ចង់បរិភោគ ៗ យកមកបង្ខាំង
ទុកតែក្នុងរាង ក្នុងល្អាងបេះណា ហាក់ដូចមានទោស
មិនមានករុណា បេញបរយាត្រា ទៅទៀតពុំបាន ៗ
ពីនេះទៅណា អញទឹងគោក្កា រស្ត្រផងសព្វស្ថាន
មិនតែប៉ុណ្ណោះ តាំងនាងគលព្រាណ សុំឲ្យខាងបាន

ដូចចិត្តអញប៉ង ៗ ពេលនោះតាសី ឮពាក្យកុំភី
តើវិលវិញផ្គង លុះដល់ប្រាសាទ នាងនាថប្រះប្រង
ទូលតាមទំនង ពាក្យតីក្រពើ ៗ ខ្ញុំម្ចាស់សូមក្រាប
ទូលឲ្យបានជ្រាប អំពីដំណើ ក្រពើតិរច្ឆាន
ចិត្តពាលសើរើ មើលងាយឥតបើ កោតក្រែងសោះសា ៗ
ចិត្តពាលគុំគួន បរិភោគឥតសួន ព្រះអង្គឯណា
ទោះតាំងយើងខ្ញុំ ទឹងកស្ត្រប្រជា ពិតពុំមេត្តា
មោហាកន្ទង ៗ ស្រីរតន៍ប្រសើរ ដឹងដោយដំណើរ
តាសីនោះហាង នាងបើកព្រះឱស្ឋ បន្ទូលរឹងស្ទង
កុំស្រដីបង ឲ្យលេចឮដល់ ៗ ព្រះវរបិតា
ទ្រង់ព្រះក្រោធា នាំកើតកង្វល់ នឹងឲ្យសម្លាប់
បាត់សព្វខានយល់ អញអាសូរសល់ បានជារក្សា ៗ
កំមេគិតក្រែង ពាក្យពីរថ្លែង ម្តេចៗក្តីណា
តើខឹងក្តៅអ្វី តាមតែវាថា នាងកុំបរហា
កុំទៅទៀតឡើយ ៗ ឯនាងតាសី ស្តែងស្តាប់សិដី
បំប៉ររថោងហើយ ប្រណម្យភ្ញាបខ្លួន ពុំអាចនៅឡើយ ភ័យភិតពុំស្បើយ
មៃៗមហិមា ៗ លួចលបទៅទូល ព្រះបាទឥសូរ
សន្ទុរាជថ្លៃថ្លា សូមតានព្រះអង្គ ស្តេចទ្រង់ករុណា
ទូលបង្គំជា ខ្ញុំកាលនេះម្តង ៗ ឥឡូវក្រពើ

ចិត្តគាប់សើរើ　ក្រោធក្រៃកន្ទួល　ពន់ទឹងបរិភោគ
ស្រីចំប៉ាថោង　នូវអស់ពស្ដុផង　ឲ្យក្ស័យជន្មា ៗ
ចិនតួនកំប៉ាំង　ថានាងបន្ទាំង　ធ្វើទោសនៃព
សូមទានបើទុក　នៅទៅយល់ជា　កើតទុក្ខភ័យា
គឺបក្សដាម៉ាន ៗ　ស្ដេចស្ដាប់សៅដៃ　ទូលទើបក្សត្រថ្ងៃ
ផុញថប់កន្ទ្រប្រាណ　ស្ដេចទ្រង់ខ្វល់ខ្វាំង　ហើយបន្ទូលថ្កាន
យីអាតិវប្ចាន　ហ៊ានណាស់នាងអើយ ៗ　ពុំដឹងខុសគាប់
វិលវិងត្រឡប់　ទឹងសុំព្រងើយ　បើយ្នោះនាំគ្នា
សម្លាប់ឲ្យហើយ　ទុកព័ថ្ងៃឡើយ　អាចោរសាម៉ាន ៗ
កាលនោះអាមាត្យ　បង្គំព្រះបាទ　រូតរត់ទៅថ្កាន
ទូលពជទេវី　ក្សត្រីកល្យាណ　បព្ទសូមទាន
ព្រះពជធីតា ៗ　ដង្វិតព្រះភូមី　ននាថនរបតី
ព្រះជនកក្សត្រា　មានព្រះតម្រាស　ត្រាស់លើសរំសា
ប្រើខ្ញុំព្រះករុណា　ឥឡូវនេះម្ដង ៗ　ឲ្យយកក្រពើ
កន្ទល្អាងប្រសើ　ទៅពីឃាដបឹង　ដង្វិតក្រពើ
មហាមាទ្រើសឃ្លង　ចិត្តចោរប៉ុនប៉ង　ប្រមាថព្រះអង្គ ៗ
ចំប៉ាស្រីថ្ងៃ　លុះពុទ្ធសម័យ　ដូច្នោះហើយទ្រង់
ចិន្ដាវគន់គិត　អាណិតកន្ទូង　ករណ្ដាចឯអង្គ
រលោងនេត្រា ៗ　ខអាសូរក្ដាត់　ធ្លាប់នៅស្នេស្និទ្ធ

ល្អាងមាសមាលា គប់ដោយចំណី ត្រកាលពិសារ
ទឹកសារងថ្លា ធ្លាប់នៅប្រក្រតី ។ ឥឡូវម្តេចប្រែ
ព្រាត់ប្រាសខុសគេ ដល់ដាច់ជីវិ រីឯល្អាងនោះ
ដាក់ដាំកែវមនី ដំណរនៅទី អាសាទេហោង ។
ហើយនាងចំប៉ារ បើកបន្ទូលថា ហៃបងអើយបង
បើមានមេត្តា ករុណានេះម្តង តាមចិត្តបងប៉ង
ទ្រព្យអ្វីក្តីណា ។ អញៈសាតក៏ឲ្យ រង្វាន់តាមដោយ
ចិត្តបងប្រាថ្នា ដ្បិតបានចំពឹម ព្រួយប្រាណរក្សា
ពីកាលនៅជា ពងឡើយបងអើយ ។ សូមបងយកទៅ
លែងក្នុងទឹកជ្រៅ ឲ្យសៀមកន្តើយ ហើយទូលបិតា
ក្សត្រាត្រាណត្រើយ ជាសម្លាប់ហើយ ដូចព្រះវាចា ។
ឯអស់មន្ត្រី ជូនអញ្ជលី វរាជធិតា
តាមតែព្រះអង្គ ទ្រើសទ្រង់ករុណា ឥតបើទីងថា
អ្វីឡើយក្សត្រី ។ នាងស្តាប់ហើយអរ ពាសពេញអំណរ
ទីងអស់សេនី ដោយមានអនុកូល អាសូរក្មី
នោះនាងអរក្រៃ ស្រេចហើយសេនា ។ ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
លាចរចុះចំ ល្អាងដាក់កុម្ភា ហើយនាំយកទៅ
សំដៅផល្វសា ដល់ហើយម៉ីម្មា លែងត្រពើថ្តាន ។
ត្រពើចប់ផ្ទៃ រួចចេញពីភ័យ

ហក់ហែលប្រាស់ប្រាណ　បណ្ដែតរូបរុង　ស្កឹមស្កុងក្លាហាន
ហាក់គោះកើតមាន　កណ្ដាលផ្លូសា ៗ　ហើយហែលចូលមក
ពោលពាក្យបោះបោក　ប្រាប់អស់សេនា　ថាហៃមន្ត្រី
នាងស្រីបំប៉ារ　តើនូវស្ថានណា　នេះម្ដងឥឡូវ ៗ
ចូលអស់សេនា　ក្រាបទូលក្សត្រា　ធិរាជះចាមពៅ
ឲ្យធ្វើគារវៈ　បំប៉ារស្រីពៅ　អញ្ជើញនាំទៅ
ធ្វើជាអាហារ ៗ　កាលនោះមន្ត្រី　ស្ដាប់ពាក្យកុម្ភី
ក្រេវក្រោធមហិមា　ថាឱក្រពើ　តិរិច្ឆសព្វ　តែមិនចរចា
ពោលពាក្យទ្រគោះ ៗ　អ្នកមាគុនណាគាប់　ម្ដេចក៏ត្រឡប់
ប្រមាថវិញឆ្មោះ　នាងយកពីស្លាប់　ឥតសព្វសួនសោះ
នាងសូមលាលោះ　ជីវិតរួចបាន ៗ　បំភ្លេចព្រះគុណ
វិសេសមហាធ្ងន់　ធ្ងន់ពន់ប្រមាណ　ទុកស្មើមាតា
បិតាប្រធាន　ដែលអ្នកណាហ៊ាន　ផស់លែងប្រេះនៃ ៗ
ហើយទើបសេនា　រឹងថ្កានគ្រឹះហ៊ា　លំនៅទីទៃ
សំដីស្ងៀមស្ងាត់　បាត់ឥតសង្ស័យ　ក្រនមហាក្សត្រថ្វៃ
ជ្រាបសេចក្ដីផង ៗ　គាល្មោះក្សត្រី　ប្រសើរលើសស្រី
នាងបំប៉ារថោង　ព្រួយព្រះហឫទ័យ　ស្រីថ្លៃគ្មាត់ហោង
សោយសោកសៅហ្មង　ក្រៀមក្រំកក្រា　ទឹកថាឱសត្វ
ត្រពើសំព្រាត់　ទៅតែឯកា　ម៉្លេះសំនឹងបាត់

សូនស្លាត់ឯងណា កប់ថ្លឹងកប់ថ្លា សមពុំបានយល់
ទាំងនេះហេតុចិត្ត ក្រពេទ្រើសក្តាត់ កាចក្រៃកំហល់
ពុំដឹងបាបបុណ្យ និងគុណពុំយល់ ធ្វើឲ្យអំពល់
អំពើថ្លោះធ្លាយ ៗ អញ្ញសោតស្តីម្តាយ បានសុខសប្បាយ
ពីព្រោះអញឲ្យ ម្តេចឡើយចិត្តធំ ខំងខំផាលដោយ
ពោលពើពាក្យឲ្យ មន្ទិលថ្នាំងថ្នាក់ ៗ សមនឹងធ្លាក់ទៅ
នរកជ្រំជ្រៅ វែងវែងលំបាក ពុំរួចវិលវឹង
គេងគោងចំពាក់ ដូចគេស្រែះធ្លាក់ នោះនឹងវេទនា ៗ
នាងគិតខ្លោះហើយ ក្សត្រីត្រានត្រើយ ព្រះទ័យករុណា
ហើយនាងប្រើប្រាប់ ទៅជូនទឹងតា ឲ្យយកភោជនា
ទៅឲ្យក្រពើ ៗ យាយតាស្តាប់ពប់ ឱនកាយគោរព
រួសរាន់ដំណើរ រៀបចំអាហារ តាមធិតាប្រើ
សាច់សប់សារពើ ឥតមានខ្វះអ្វី ៗ ហើយទូលទៅដល់
នៅនាមន្ទុល កំពង់ការី ស្រែចទើបស្រែកហៅ
អើចៅកុម្ភី អញ្ជើញមកពី សាសាច់ទាំងឡាយ ៗ
សាច់ធ្មិនសាច់ផៅ សាច់គោទាំងក្ងៅ សាច់ប្រើសសាច់ទ្រាយ
ជ្រូកក្តាន់មាន់ទា ទនេក្ញងទន្សាយ ពិសាសប្បាយ
មានគ្រប់ហៅណា ៗ ក្រពើអប្បរលក្ស លុះស្តាប់ពុដាក់
ពាក្យជូនពាក្យតា ស្ទុះមកត្រាំង ៗ អរឯងក្តាត់ណា

ទទួលអាហារ ដីគ្មានសល់នៅ ៗ ឯដូនទីងតា
ជូនសប់វេលា គ្មានខានទិតនៅ ក្រពើរគ្គជាតិ
ជំក្ដាត់ហោហៅ ដុះស្មៅខៀវខ្ចៅ អស់អគ្គិរូបា ៗ
វិធីធំបំទ្បែក ក្លៀវក្លាអនេក សាហាវមហិមា
តែងតាមធ្វើកល់ នៃអ្នកនាគ អស់ឈ្លញកេត្រា
នៅនាដល្វៃស

នេះបទពំនោល

កាលនោះក្រពើពាលា ជាលដេញនាគ
លលីលលើឈៀងធាប ប៉ុនប៉ងបំណងពិឃាដ
ចិតចំសង្វាត ប្រយោជន៍ឲ្យផ្តែតអាត្មា ៗ
ស្ទាញស្ទុះហាក់ហោះព្យាយោ ដោយរិទ្ធីអាត្មា
ប្រដេញប្រជំចំក្រៃ ហើយអ្នកនាគកិតភ័យ
ទន់ជើងទន់ដៃ ស្ទើតស្ទាំងកាន់កាំងតក់ស្លុត ៗ
បើកទាន់ហើយចំហុត ប្មោះបោកប្រាកដ
ខ្ទរខ្ទប់នាគនោះណា រយីករយាករសោះសា
លិដលង់នាគ មនុស្សម្នាសិងតែភ្ញាក់ឆ្ងាក់ ៗ
ហើយក៏ហោះលោតត្របាក់ ពាពាំធីជាក់
អស់អ្នកនគរក្ដីក្រៅ ញាប់ញ័រកិតភ័យក្ដាត់ក្ដៅ
ស្ងួសស្ទូសោកសៅ រំជើបរំជួលគ្រប់គ្នា ៗ

ពុំហ៊ានទៅកាន់ផ្លូវសា　　ខ្លាចដល់មរណា
ខ្លួនពេកពន់ទីទៃ　　ទោះអម្រឹតនៅនាទីព្រៃ
ខ្លាចខ្លួននោះក្ស័យ　　ពុំអាចនឹងចុះផឹកទឹក ។
គុម្ពីរទ្វីពទ្វឹក　　ផ្ទុកផ្អើលដូចសឹក
សត្រូវគ្រប់ទិសពាធា　　ទោះស្ទឹងបឹងព្រែកគគ្គារ
សត្វស្មានទានា　　ស្ងប់ស្ងាត់ពេកក្តាត់សត្វថ្ងៃ ។
សឹងស្លាប់នៅកណ្ដាប់ដៃ　　ប្រិនពន់ពេកក្រៃ
រកអ្វីប្រៀបគ្មានឡើយណា　　កាលនោះវីជូនទឹងតា
ចរចុះនាក់　　លក់ទំនិញជាប្រក្រតី
តើបពះប្រទះកុម្ភី　　អរឲ្យបំណើ
ក៏ស្មានជាដូចសត្វដង ។　　ក្រពើមោហាយង់ឃ្លង
ស្រែកសត្វរពង　　ថាកៅនៃជូនទឹងតា
ចូលវិលទៅទូលក្សត្រា　　សូមនាងចំប៉ារ
សុវណ្ណនោះនាំមកហោង ។　　បើពុំឲ្យដូចបំណង
ឯអស់ពស្រ្តផង　　ទឹងសូនកុងព្រះនគរ
ឃើញឡើងទៅពិឃាដមរណៈ　　កោលាហលរ៉
ព្រោះស្បៀតអញតែងរក្សា ។　　កាលនោះវិយាយទឹងតា
គិតភ័យអស្ចារ្យ　　រលះរលាំងស្រូតរត់
ដើម្បីទៅទូលបម្កុដ　　ដង្ហើមស្ទើផុត

ផ្ដិតផ្ដុតស្ទឹតស្ទក់ក្អែកសរ ៗ មុខជាំមាត់ធ្លាក់ប្រហ
អួលអន់ដើមករ ផ្ដឹកៗ ដង្ហក់ហៀបក្ស័យ
រត់ចូលក្នុងវាំងក្សត្រថ្លៃ ទូលញ័រដើមដៃ
ស្រពោនស្រពាប់សស់សា ប្រណម្យហើយខំទូលថា
បពិទព្រះមហា ក្សត្រថ្លៃឥសូរឥតស្មើ
សូមទានឥឡូវក្រពើ ដែលត្រាស់ឲ្យធ្វើ
កន្ទួងកាលពីមុនណា ៗ ឥឡូវនៅឯគ្គារ
ពុំក្ស័យជន្មា ស្រហាស្រហាវកន្ទួង
បំបាត់ជីវិតមនុស្សផង ពុំដែលរំលង
រួចពីសេចក្ដីស្លាប់ណា ។ អស់ពស្ត្រស្រុកស្រែចំការ
ឈ្មួញសត្វនាក់ សិង ស្លាប់រគ្គាលសត្វស្មាន
ឥឡូវបំបើតរប្ចាន ក្រាបទូលឲ្យបាន
ជ្រាបក្នុងព្រះរាជហឫទ័យ ៗ ឲ្យជូនចំហ៊ារថោងថ្លៃ
បើពុំឆ្ពោះនៃ នឹងខូចក្នុងពារាណសី
នឹងពិឃាដពស្ត្របុរី ក្សិណក្ស័យឥតបី
សែសសល់សំណល់ឡើយណា ។ គារល្ហោះសទុកជា
ស្ដេចស្ដាប់ជូនតា ហើយទ្រង់ក្រេវក្រោធខ្លាំងក្រៃ
រន្ធត់ចាំងព្រះហឫទ័យ ដូចភ្លើងរិស័យ
ឆេះធ្លួលរំដួលក្ដៅក្ដាត់ ៗ ព្រះសូរៈបន្ទូលវិញថ្ងាត់

អញស្មានថាបាត់ ដំរីតែលែងមកទៀតហើយ
ឥឡូវម្តេចថានៅឡើយ រស់នៅព្រៃងើយ
ហើយវិលមកធ្វើទោសព្រា ៗ ក្សិណត្រាស់ឲ្យហៅសេនា
ដែលព្រះរាជា ប្រើឲ្យសម្លាប់កុម្ភី
មកហើយព្រះភូទបក្រី បន្ទូលត្រាស់ខ្ញុំដំណើរក្រពើប្រញាប់ៗ
គ្រាកាលអគ្គីអញប្រើហាប់ អានាំទៅឆាប់
សម្លាប់មែនហើយឬនៅ កុំកុហកមុសាក្ខូវ
ចូរឆ្លើយតាមត្រូវ ស្រដីដោយនៅពាក្យពិត ៗ
អាមាត្យក្រញក្រាបថ្ពញដិត ភាន់ភាំងភ័យភិត
រន្ធត់ចំប្រប់អាត្មា ខំតែទូលទាំងភ័យា
បពិត្រព្រះមហា ក្សត្រថ្លៃប្រសើរថ្កើងក្រៃ ៗ
កាលនោះខ្ញុំប៉ងឲ្យក្ស័យ ប៉ុន្តែស្រីថ្លៃ
គឺនាងសុវណ្ណចំប៉ារ នាងមានព្រះទ័យមេត្តា
ត្រាស់បន្ទូលថា ដើម្បីប្រយោជន៍យកបុណ្យ ៗ
ក្រែងលោកើតវេរាធ្ងន់ មានបាបពេកពន់
ចំណងចំណាំកម្មតាយ ៗ ហើយក្សត្រិរតន៍ឆេះមឆាយ
ប្រើខ្ញុំទាំងឡាយ នាំទៅលែងក្នុងគង្គារ
ហើយបានប្រទានសុវណ្ណា ពាន់មួយផាក់ផា
រង្វាន់នៃយើងខ្ញុំផង ៗ ស្តេចស្តាប់ក្រេវក្រោធកន្ទង

នឹងបុត្រស្នេស្នង បន្ទូលបន្ទោសណាស់ណា
ខ្ញាល់នឹងមន្ត្រីយោធា ពុំខ្លាចអាជ្ញា
អម្ចាស់ឥស្សរប្រើប្រាណ ៗ តាមដោយនាងនាថកល្យាណ
ថ្នោះក្បូមកហ៊ាន ពកាំងឃាត់ឃាំងអាជ្ញា
ឥឡូវគោនធ្វើច្នេះណា រកមនុស្សហានក្លា
ហោមចាក់ក្រពើពពាល ៗ បើឃើញគម្រង់តែក្បាល
ឲ្យបំកណ្ដាលប្រជុំទើបវាមរណា មិនទាស់តែនឹងអាត្មា
ទោះញាតិការ ប៉ុន្មានសឹងស្លាប់ព្រមផង ៗ
អាមាត្យស្លាប់ព្រះប្រះប្រង លារិលរឹងផ្គង
ទៅដល់លំនៅអាត្មា រើសរកអ្នកហ៊ានក្លៀវក្លា
បេះសិលសត្រា ជំនាញល្អមទឹងទុកប័ត្រ ៗ
រួបវេញខ្សែមូលមាំស្វិត ស្នាប្យូតព្រើនក្ដាត់
លំពែងធ្នូស្នាប្រួងប្រាង ប្រុងប្រាណរួសរាន់គួងគាង
មាន់ទារធ្វើក្ដាង ប្រដាប់ប្រញាប់គ្រប់គ្នា ៗ
ស្រេចបរបុះទៅដល្វសា ជិះលើនាវ
លឿនវីរឹងប្រុងចាំចាក់ ខ្វះសូត្រអាគមសិទ្ធិសក្ដិ
សួរស្ដីប្រតិយក្ស ហៅហៅក្រពើយង់ឃ្នង ៗ
ខ្វះយកតារមាន់ហោមបង កាងកាន់មូលផង
ដំរៀបជាផ្លូវចាំចោះ កើតកោលាហលកាលនោះ

ផ្អកផ្អើលដេផាស　　មកចោមមើលក្រពើកាច ។

ក្រពើពុំភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាច　　នានូវអំណាច

គិតតូចដល់ប៉ុនគេស្បើ　　អឹងអាប់ខ្មាន់ខ្មាប់ដល្ងើ

សូរសព្ទខ្លាំងក្រៃ　　គក្រឹកគំរើកមហិមា ។

ក្សិណនោះក្រពើពាលា　　ផុះពីគង្គារ

ត្របោមត្របាក់គាគោះ　　ធ្លុះធ្លាយខ្ទាត់ខ្ទាយទូកនោះ

បែកបាក់សូន្យសោះ　　សន្ធឹកសន្ធាប់ពណកាយ៍ ។

ផ្អើលផ្អកក្អឹកក្អួកព្រោនព្រាយ　　ស្ទុះលោតប្រញាយ

ប្រញាប់ឲ្យរួចពីកៃ　　រុំដួលរំដែងដល្វៃស

ចោលគ្រឿងពីដៃ　　រលះរលាំងឡើងគោក ។

មារមួលកន្លួលស្ងប់ស្បូក　　ចោលពយគ្រប់ទូក

ប្រពាក់ប្រពូនលើគ្នា　　ខ្លះរស់ខ្លះស្លាប់ត្រៀបត្រា

ក្រពើនោះណា　　បរិភោគត្រអាលស្កប់ស្កល់ ។

ហើយស្រែកសម្រែកខ្លាំងសល់　　ថារើយពួកពល

នៅអស់មន្ត្រីសេនា　　យើងបងជូននាងចំប៉ារ

មកហើយអស់គ្នា　　ទឹងរួបរលង់ក្តីមរណ៍ ។

បើពុំជូនហើយអន្តរ　　ឋានតាំងនគរ

ពុំរួចពីមាត់អញណា　　ទុកថ្វីនាងស្រីចំប៉ារ

នៅកើតទោសា　　បំណាងបំនៀរវែងឆ្ងាយ ។

ពស្ត្រផង ស្ទាប់ផ្ទាត់ខ្វាត់ខ្វាយ ផ្ទៃក្រោមអន្តរាយ
ប្រាកដមិនមានមនុស្ស ជាហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា
ចូរទូលក្សត្រា ឲ្យនាំនាងនាថវរវង្ស ៗ
កុំបីយឺតយូរពន់ គិតគុំបង្អង់
ឆាប់ៗ ដូចពាក្យអញថា ទើបរួចរស់ជន្មទីវ៉
ទៅទូលពជា ដោយទូវដំណើរកិតក័យ ៗ

នេះបទកាកគតិ

ទូលបង្គំគ្រប់ប្រាណ ក្រាបទូលឲ្យបាន ជ្រាបល្អងធូលី
ឥឡូវក្រពើ មហិមារិទ្ធី សាហាវឥតបី
ផ្ទិមស្មើបេស្តា ៗ បួលបោមផុំដិត ប្រឹងប្រាងប្រកិត
បង្អៀតផល្លូសា ស្រាប់តែក្រពើ ផុះពីគង្គារ
បោកបែកនាវ លង់លិចខ្ទាត់ខ្ទាយ ៗ លោតស្ទាចងខាំ
ត្របាក់ពាសពាំ គ្នាផងទាំងឡាយ វិនាសមរណៈ
កញ្ច្រោលព្រោងព្រាយ រត់ឡើងប្រញាយ ហោលះគ្រឿងគ្រប់ដៃ ៗ
ហើយរក្ដាំថា ឲ្យទូលព្រះមហា ក្សត្រក្សត្រដៀសជ័យ
ឲ្យជូនពុំអាស ចំប៉ះបោនថ្ងៃ ទើបរួចពីភ័យ
មិនមានមរណា ៗ បើពុំដូចបោះ និងក្ស័យសូនសោះ
ពស្ត្រកន្សេមា ទាំងព្រះភូធរ មហេសីក្ដិណា

មិនមានឃ្លាតឃ្លា ឡើយព្រះបុត្រី ៗ ស្តេចទ្រង់សន្តាប់
សេចក្តីសប់គ្រប់ ពាក្យពីកុម្ភី ហើយស្តេចគន់គិត
អាណិតបុត្រី ចំប៉ារសុវណ្ណី ស្មើថ្មីមទ័យា ៗ
ហើយព្រះបមបៅ ស្តេចត្រាស់ឲ្យទៅ អញ្ជើញធីតា
មកដល់ពុំលង់ ស្តេចទ្រង់សោក្កា បើកបន្ទូលថា
ហៃសួនឪពុក ៗ ឥឡូវបិតា ព្រួយព្រះទ័យា
សង្រែង់រង់ទុក្ខ ស្មើនឹងក្សិណក្រៃ មែៗពុំសុខ
ផ្សិតសួនឪពុក ប្រយោជន៍យកបុណ្យ ៗ នេះម្តង់ក្រពើ
រួចរស់ប្រែប្រើ ធ្វើធ្វើលើសគុណ ហើយធ្វើពុតពាល
បណ្តាលទោសធ្ងន់ មនុស្សម្នាមហាជន ខឹងខាំភោគ្តា ៗ
កើតក្តៅក្រហាយ កង់នគរភាយ ទូរទន្ទូប
កាលបើចុះទឹក ដើរដោយដល្វសា ក្រពើមោហា
យាយីគ្រប់ប្រាណ ៗ គោះតាំងសេនា ដែលព្រះបិតា
ប្រើទៅប៉ុន្មាន សិងបាញ់ដៃក រកាគ្រប់ប្រាណ
ក្រពើតិរច្ឆាន បរិភោគព្រឆើយ ៗ ហើយវាផ្តាំថា
ឲ្យជូនបំប៉ារ សុវណ្ណជាត្រើយ ហេតុនេះឪពុក
ទល់ទុក្ខពុំស្បើយ សួនឪពុកអើយ គិតម្តេចនេះម្តង ៗ
ការឈ្លោះក្សត្រី តែនាគទេវី នាងបំប៉ារថាង
ក្រាបក្រាមបាទា បិតាហើយហោង សោយសោកកន្លង

ទូញទូលទៅថា ៗ បពិត្រព្រះអង្គ វិសេសសូមទ្រង់
ព្រះរាជករុណា បើព្រះប្រទាន ទឹងមានមេត្តា
សុំខ្ញុំករុណា រួចរស់រំលង ៗ អស់រាស្ត្រទ្រង់ស្តាយ
ជនបទទាំងឡាយ លើសបុត្រស្នេស្នង មិនឲ្យកូនជា
រក្សានេះម្តង បុះអស់រាស្ត្រផង ពេញទាំងសេមា ៗ
ពុំគួរនៅខ្វាប ក្រពើរកំណាច ទ្រង់ទ្រើសបុស្សា
កូនកើតតែមួយ ជាទ្រួយទ័យា ខុសធ្ងន់ក្តីណា
សូមប្រោសប្រណី ៗ ព្រះវរបិតា ស្តាប់នាងចំប៉ារ
ទូលអស់សេចក្តី ស្តេចវង់អាណាត បុត្ររតនពិសី
ទនឧបអង្គស្រី ថ្នាក់ថ្នមបរោ ៗ ហៃបុត្រព្រលឹង
កុំមាសមេខឹង ទឹងព្រះបិតា ទាំងនេះហេតុកម្ម
ចងចាំវេរ ទើបយើងឃ្វាតឃ្វា ពីទូរងទសល់ ៗ
ស្តេចសោយសោកខ្លាំង ស្មារតីកាន់កាំង ទឹងនាងនិមល់
វង្វេងស្មារតី ឥតបីទប់ទល់ ប្រោសប្រាជាលផល់
សន្ទប់ឈឹងនៅ ៗ ពេលនោះទាសី យល់ព្រះនរបតី
មីមាចៅពៅ ទៅទូលជ័យា ថ្ងៃថ្ងាស្រឆៅ
ពយកប់ទូលទៅ ព័ព្រះរាជា ៗ ការល្ហះក្សត្រិ
ព្រះអគ្គមហេសី កែវសុទ្ធិស្នេហា កិតក័យចៅពៅ
រត់ទៅមីមា ឧបព្រះបាទា ពីលាពទូញយំ

ហើយយកគង្គារ
ទាំងរាជបុត្រ
ទាំងបីអង្គា ៗ
ព្រះនៀមពងា
ដល់ដូចម្នេះណា
ព្រះនៀមពងា
សង្សារឥតឆ្គង
ប្អូនអើយក្រពើ
ផ្ដាំមកឲ្យជូន
ក្នុងគ្រាឥឡូវ ៗ
ចិត្តរាឡើងទៅ
បងទឹងប្អូនពៅ
ថប់ក្រៃកន្ទួង
ជាត្រួយបិតា
នាងស្ដាប់ព្រះបង
នាងទូលព្រះបាទ
ឥស្សូរប្រសើរ ៗ
ពាក្យពីក្រពើ
ឬរាស្ត្រីនោះតើ

ត្បិតព្រះកត្រា
ប្រិមប្រិយ៍សួរសម
ហើយទើបក្សត្រី
ហេតុអ្វីស្ដេចសោក
ប្រាយប្រាប់ខ្ញុំផង ៗ
បន្ទូលវិញស្ងួន
ចូរពៅស្ដាប់បង
ទ្រើសទ្រុះឥតបើ
កូនស្ងួនពុំឆ្ការ
ថាបើមិនឲ្យ
រាសឹងហឹង្សា
រួមជាមួយគ្នា ៗ
ទឹងនាងចំប៉ារ
ទឹងឲ្យទៅជា
ស្រីស្រស់នួនល្អង
ននាថស្វាមី
យើងម្ដេចទឹងឲ្យ
ស្រឡាញ់មន្ត្រី
ចោលបុត្របងហោង ៗ

ក្សត្រថ្លៃឧត្តម
ភ្ញាភ្ញាក់ហើយយំ
លើកហត្ថវន្ទី
អាម៉ោកមហិមា
រីកាលនោះណា
ហៃប្អូនត្រកាល
ដោយដំណើរណា ៗ
កុំបាបះមាហោ
រាបិរគោត្តា
នាងនាថតាមដោយ
មនុស្សម្នាក្នុងក្រៅ
ហេតុនេះអញបង
កូនស្រីតែមួយ
បំណក់កុម្ភី ៗ
ជ្រាបអស់សេចក្ដី
បពិត្រចក្រី
កូនទៅតាមដោយ
សេនីប្រសើរ
ពលអាខោកីទី

ស្រុកមួយស្រុកពីរ ច្រើនក្រៃកន្ទង ទុកធ្វើអ្វីនោះ
មិនឲ្យទៅស្នង នាងចំប៉ាវេជាង ជាបុត្រពុំងារ ៗ
ពេលនោះអាមាត្យ ចូលទូលព្រះបាទ ច្រើនជងច្រើនគ្រា
បពិត្រសូមស្ដេច ឲ្យនាងចំប៉ា ជូនទៅឆាប់ក៏
ជង្រុតវាំងចាំ ៗ ក្សត្រាធិបតី ពួកក្សមន្ត្រី
ទូលទៀនសស្រាំ តំងក្នុងចក៏ នេត្រារហាម
ព្រះកន្ត្រជាំជាំ ក្ដៅក្ដាត់ៈពត់ក្រៃ ៗ សោកព្រះរាជបុត្រ
ថ្ងើមថ្ងៃរន្ធត់ ឆេងឆោងល្ហិតល្ហៃ ទុក្ខទល់ក្នុងប្រាណ
អួលអន់ស្ទើក្ស័យ ប្រោកប្រាសប្រាណក្រៃ ពុំបេញបរោ ៗ
ឯព្រះជីទី សិងសោយសោកក៏ លាបលន់ក្ដាត់ណា
ដល់ដួលសន្ទប់ ចំប្រែបកាយា ទាំងបអង្គា
នូវលើមន្ទី ៗ លុះលង់ក្សាក្សាក់ ជីងស្មារតីជាក់
ហៅហោព្រឹទ្ធី ក្រាបទូលព្រះបាទ ននាថសួរស្ដី
អម្ចាស់សិរសី យើងនូវនេះណា ៗ បពិត្រសូមទាន
ព្រះទ័យក្សេមក្សាន្ត ស្ដាប់ខ្ញុំសិនក៏ កាលនាងនៅក្នុង
គភ៌នៃមាតា ខ្ញុំបានទូលថា នាងនឹងចាកឆ្ងាយ ៗ
តែថានឹងបាន គូគាប់រួមស្ថាន នាំមកពីឆ្ងាយ
មានបុណ្យបារមី រឹទ្ធិព្ទសាយ សត្រូវអ្នកទាំងឡាយ
មូលមកវន្ទា ៗ ស្ដេចស្ដាប់ហោហើយ ក្សត្រាត្រាណត្រើយ

បន្ទូលត្រាស់ថា ហោអើយបើពិត ដូចពាក្យនោះណា
ទ្រព្យផងផាៗ អញឲ្យរង្វាន់ ៗ ទើបព្រះបមហៅ
ព្រះឥស្សត្រាស់ហៅ ក្សត្រសោភ័ន្ធ ហៃនាងពុំអារ
ចំប៉ាសុវណ្ណ បុត្រីសេដ្ឋីប្រាណ ជីវិតបិតា ៗ
កូនអើយហេតុកម្ម វេរាបង់ចាំ ពីអតីតា
នាំឲ្យកូនព្រាត់ ប្រាសពីបិតា ឱកូនសង្សា
ដូចម្ញើមប្រមាត់ ៗ កូនព្រាត់ទៅហើយ មាសបិតាអើយ
សំបិតាស្ងាត់ ផ្ញើម្តេចហេតុកម្ម កូនបានបម្រាត់
គូសង្សាសត្វ បក្សីផងណា ៗ ហេតុនោះកូនអើយ
នាងកុំសោកឡើយ ចូរបរយាត្រា តាមកម្មឯងឲ្យ
ដល់ដោយវេរា ស្រីពៅពុំអារ សម្លាញ់ឪពុក ៗ
បើបង្គិនខាន កូនសួនកល្យាណា មូលមួយជីទុក
កូនអើយសំព្រាស វិនាសទល់ទុក្ខ ចាំងអង្គឪពុក
ម្តាយនាងក្តីណា ៗ សមក្សណក្សយ័ពិត្យ ប្រលៃជីវិត
សួនចាំងករពា ជាហេតុពីព្រោះ កូនសួនស្នេហា
នៅកើតវេរា ឬកេតុវិវង្វាយ ៗ ហេតុនេះឪពុក
ឲ្យសួនបាត់មុខ ជាបុត្រពណារាយ ស្នងជួសជីវិត
អស់អ្នកចាំងឡាយ ទៅតាមកម្មកាយ ពីព្រេងមកណា ៗ
កើតក្នុងលោកីយ៍ ពុំជៀសបាតពី ទុក្ខសោយសោក្កា

មានកាលសុខសល់ ច្រើនក្រានសោកា មានកាលមរណា
ព្រាត់ប្រាសបាត់បង់ ៗ គួរគិតអនិច្ចា យកព្រះធម៌ជា
ពឹងពាក់សព្វអង្គ សង្វេគមេត្តា ការនាផ្គត់ផ្គង់
ស្មារតីឲ្យត្រង់ តាមពុទ្ធឱវាទថ្លៃ ៗ ហៃមាសនុពគុណ
ប្អូននាងធ្វើបុណ្យ កាលគ្រានេះនៃ បើបុណ្យនាងមាន
រស់បានពុំក្ស័យ កូនបុណ្យធំក្រៃ លើសអស់នាៗ ៗ
នាងនាថសុវណ្ណ បំប៉ារសោកន្ទ ស្តាប់ព្រះបិតា
ឯងឥតធ្ងុះព្រើយ សាសង់វាចា ទទួលអាជ្ញា
ទៅតាមព្រះទ័យ ៗ ហើយនាងឧត្តម ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
លាពីក្សត្រថ្លៃ ព្រះនេត្រជោជន់ អួលអន់ពេកក្រៃ
បំប៉ារមាសមែ រុះចុះពាសពេញ ៗ បពិត្រព្រះមេ
ជាម្កុដលើសិ រំសាកូនសម្លាញ់ ថ្ងៃនេះនឹងប្រាស
និរាសចាកចេញ សមពុំវិលវិញ បានមកយល់មុខ ៗ
នាក់អើយអ្នកនៅ ខ្ញុំលាអ្នកទៅ គឺទៅទាំងទុក្ខ
កង់ចិត្តខ្វាញ់ខ្វល់ រំជួលពុំសុខ ដូចគេញើញាក់
សាប់ស្លួតថ្មើមថ្លៃ ៗ ពុំបានសង់គុណ វិសេសមហាធ្ងន់
ធ្ងន់ពិតពេកក្រៃ ទោះទាំងធរណី គិរីដល់សែ
ទូរទាំងភពត្រៃ ពិតពុំស្មើបាន ៗ ខ្ញុំធ្លាប់ទៀងគាល់
ពីព្រះទ្រង់ធម៌ ជាតិជាប្រធាន ឱឥឡូវខ្ញុំ

បែកបំបែងស្ពាន ហេតុបាបបុណ បរមជាតិតា ។
ឱត្រឹមនេះទៅ ពីព្រះបមពៅ នឹងបានអ្នកណា
តាំងខ្ញុំកូនស្ងួន ខ្ញុំមខ្លួនពុំឆារ ដូចសត្វកាលគ្រា
ពីមុនៗមិញ ។ ក្សត្រថ្ងៃឧត្ដម អ្នកធ្លាប់ថ្នមខ្ញុំ
ផ្ដេកផ្ដិតស្រឡាញ់ និតនៅសព្វថ្ងៃ ហឫទ័យពិតពេញ
ឥឡូវម្ដេចមិញ បរបាកឃ្លាតឃ្លា ។ ទ្រូងតឹងស្ទើប្រេះ
ខ្សឹកខ្សួលផ្អកផ្អែះ អាណិតពេកណា ពីលាពថ្ងឹនថ្ងូង
កន្ទ្រែងសោក្ដា ឱបបាទមាតា ផ្ទួញផិតនៅហោង ។
ឯព្រះមាតា គឹគក់ទក៏ ពីលាពយំផង
ថើបថែកគ្រា ស្រិបបារ៉េផោង ថ្នាក់ថ្នមត្រកង
ប្រះបាសព្រលឹង ។ យំហើយយំទៀត ឱក៏បង្អៀត
ក្រាលក្រមតាន់តឹង កក្ដាស្ទួតស្ទប់ សញ្ជប់សញ្ជឹង
ឱបបុត្រព្រលឹង ហើយសោកថ្វាថ្ងូង ។ ថាឱមាសម្ដាយ
បាបអ្វីពីនាយ ឲ្យយើងបម្រួង ឃ្លាតឃ្លាទៅឆ្ងាយ
ទីទៃកន្ដង ហើយឲ្យកូនឯង ជាអាហារកុម្ភី ។
ខ្លួនម្ដាយចាស់ហើយ ព្រលឹងម្ដាយអើយ ម្ដាយថប់ប្រិនក្ដី
ថប់មួយផ្សែតស្ងួន ខ្ញុំមខ្លួនពីស៊ី ក្មេងណាស់ណាស្រី
សម្លាញ់ម្ដាយអើយ ។ ម្ដេចឡើយមកប្រាស ព្រាត់ចេញស្រឡះ
ទីទៃប្រើយ ម្ដាយឈឺផ្ដាសសាយ ឥតឯតាន់ស្បើយ

ស្រាកស្រាន្តល្ហៃល្ហើយ ណាមាសមាតា ៗ ម្ដាយគិតប្រណី
មួយត្បិតជាស្រី តែឯងឯកា ពិតពុំដែលយល់
អម្ពល់ភ័យា ធ្លាប់គង់លើប្រា សោទុក្ខថ្នាថ្ងៃ ៗ
មេឪពុកលៀង បំពេផ្ទួចច្រៀង បន្ទន់សព្វថ្ងៃ
ពីពោះរំពង អឹងកងទះដៃ សួរសព្វស្រវៃ
តន្ត្រីអ៊ូអា ៗ តឡូវបុត្រថ្ងៃ ចេញចាកដោះដៃ
ទៅតើនរណា ទីងនៅស្ងប់ស្ងង ត្រង់អស់បន្ទារ ពស្ត្រតាំងនេះណា
ដូចមាសពន្លក ៗ ឪកូនវិសេស នាងកុំប្រហែស
ទៅហើយឆាប់មក ដើរដោយមគ៌ា អាត្មារឈ្ងូងធក
កុំកូនពន្ទក ប្រហែសអាត្មា ៗ នាងផ្ដាំសព្វគ្រប់
ប្រាសប្រាណសន្ធប់ តាំងបីអគ្គណា តាំងស្រីព្រះស្នំ
សិង្ហយំសោកា ទួញទល់ទុក្ខា ទីងនាងស្រែតន់ ៗ
យល់ព្រះភជា សន្ធប់ចោះណា កាន់កាំងរន្ធត់
ហើយយកគង្គារ រង់ថ្វាពីចិត្ត មកហើយក្បែងក្បិត
លប់ព្រះកន្ត្រា ៗ លុះដឹង ស្មារតី ក្រោតក្រើ
ទួញទៀតប្រឹនត្រា ទើបនាងសោកទ្រួ សុវណ្ណបំប៉ារ
ទូលព្រះមាតា មាតាថ្វាថ្ងៃ សូមផ្ចើព្រះស្នំ.
ខឹងយាយចាស់ពុំ ពីលៀងសៅដៃ នូវអស់ប្រដាប់
សំរាប់នាងនៃ នូវពស្ត្រក្បែតថ្ងៃ សូមទ្រង់ករុណា ៗ

ទោះខុសទោះឆ្គង សូមព្រះប្យះប្យង ទ្រង់ព្រះមេត្តា
ខ្ញុំទៅតែឯង ឯកោទេណា តាមកម្មវេរា
កូនកាលនេះមួង ៗ នាងនាថបរបា សុតសិងបំប៉ោរ
បាក់ទិស្ដនាងហោង ពិគោសុះសាយ កូនក្លាយល្អបល្អង
អស់តាំងស្រីផង រើសយកគ្រប់គ្នា ៗ ស្រីរតន៍ឧត្តម
ក្រាបថ្វាយបង្គំ នាងទឹងយាត្រា កាលនោះសោតហោង
រីឯកូនឆ្មា ក្រាបក្រោមបាទា សម្តេចបុត្រី ៗ
ហើយទើបទូលថា បពិតអ្នកជា អម្ចាស់សិរី
ខ្ញុំសូមទៅដែរ តាមហែក្សត្រី រួមឯកជីវី
ទីងម្ចាស់សិរីសោ ៗ ទោះបីកុម្ភ ចិតខ្ញុំខាំស៊ុ
នាងជាអាហារ ខ្ញុំសូមរមៀល បូលកន្ទមាត់រ៉ា
ស្លាប់រស់ផងគ្នា តឡូវនេះមួង ៗ បំណាច់មានគុណ
វិសេសមហាធ្ងន់ ពេកក្រៃកន្លង ទ្រង់ព្រះមេត្តា
ករុណាក្តាត់ហោង ខ្ញុំទៅទីងសង គុណគាប់ប្រពៃ ៗ
នាងស្តាប់កូនឆ្មា ទូលសូមអាសារ នោះនាងអរក្រៃ
គ្រាន់ជាកក់ក្តៅ ដើរទៅដោយព្រៃ ជាគ្នាស្រីថ្លៃ
កំដរសោះស្គាត់ ៗ ហើយទើបក្សត្រី បំប៉ោរទេវី
ប្រសើរពេកក្តាត់ នាងរៀបប្រដាប់ សព្វស្រីរតន៍
ទុកស្រេបបុះថ្ងាត់ តាំងនាងវិទ្យា ៗ ស្រីថ្លៃប្រសើរ

យានយាសចុះដើរ ទូលទៅឯគា ព្រះសុំតាសី
ក៏លៀនគេត្រា គាសួរធិតា ទូញយំអឹកកង ។
ទុអម្ចាស់ថ្លៃ បុណ្យប៉ារមីក្រៃ យកយើងទៅផង
ហេតុម្តេចស្តេចទៅ ឯកាដោយផង ព្រោះព្រោយព្រលង
គីបុត្តា ។ ចំប៉ាស្រីគេទ នាងបន្ទូលយាត់
ព្រះសុំតាសា មិនឆាយមកឡើយ ម៉េះហើយឥតគ្នា
រុងនៅគ្រឹះហា លំនៅទំនៃ ។ ហើយនាងធិតា
ស្តេចបរលីលា បេញទៅឃ្លាតខ្ទី ឯកឯងត្រមោច
កណ្តាបស្រីថ្លៃ ទុក្ខពន់ពេកក្រៃ ដោយផងមាគា ។

នេះបទព្រហ្មគិត

គាលោះឯកត្រី ព្រះជិនីសោកគ្រាំគ្រា
ឋាទុមាសតុំឆារ ហេតុវេកនាំព្រាត់ឆ្ងាយ
ទ្រូងម្តាយដូចគេបោច ក្តៅផ្សារខ្លាចស៊ូនឹងឆ្ងាយ
ឈឺឈៀបឈ្លួលសព្វសាយ អស់កងកាយម្តាយញ័រញាក់ ។
កូនត្រាច់ទៅម្នាក់ឯង ទ្រូងចំបែងស្ងប់ស្ងួតក្រៀក
ហេតុកម្មស៊ីលក្ខ ឲ្យឃ្លាតបាកពីកដស្ថាន ។
ដើរតាមដោយផងព្រៃ ម៉េះព្រះទ័យព្រួយវិតាន
ទៅឲ្យសត្វគិរស្ថាន ស៊ីកសានជាអាហារ ។
កូនអើយម្តាយសែនកបី ហាក់ជម៉ឺកង់កាយា

នេះគឺមានវេរា ទើបពុំអាចឃ្លាតឃ្លាចេញ ៗ
សំណើងបានបំពាត់ សង្សារគូពីមុនមិញ
ទើបជាតិឥឡូវវិញ ឲ្យព្រាត់ប្រាសចាកមាតា ៗ
មួយបើមាសទីមល់ បានទៅដល់ក្រពើណា
ទឹងរូបនោះគាប់ជា ឬមរណាទេដឹងហើយ ៗ
ម្ដាយគិតគូទៅគ្រប់ វែងវែងចប់ៗ ពុំស្បើយ
ព្រលឹងមាសម្ដាយអើយ មាសពុំដែលដឹងទុក្ខា ៗ
មួយសោកមាសប្រសើរ ពុំដែលដើរជាយមាតា
ម៉្លេះសុំព្រះបាទា ពុះពោពង់បែករលាយ ៗ
នឿយណាស់ប្រាសប្រាណផ្ទំ ទ្រហោយំស្រែករកម្ដាយ
ឱកែវស្រស់ឆោមឆាយ កូននៅឆ្ងាយម្ដេចពុំដល់ ៗ
នាងសោកៗប្រាសប្រាណ ព្រួយរំខានលើមន្ទល់
ព្រោះតែកូនទីមយល់ នាងទិពសទៅហើយហោង ៗ

នេះបទកាកគតិ

នេះទឹងស្រដី នាគាលនាងស្រី បំប៉ារសុវណ្ណ
ត្រាច់តែឯកា ហាក់ដូចព្រះចន្ទ ដំណើរល្ហោសល្ហុន
ចាកទិសបូព៌ា ៗ រមិលមើលក្រោយ ទំមុខគួរឲ្យ
ស្រណោះណាស្ក រាជវាំងប្រាសាទ សោកសង់ឃ្លាតឃ្លា
ថ្ងៃនេះហើយណា ខានបានយល់ហោង ៗ នាងគ្រប់កត្រា

ពុំឲ្យអ្នកណា ស្គាល់នាងប្រះប្រង នាងដើរបានដល់
ផល្លូសាផាម្តង ចំប៉ារទួនល្អង ដើរវៀងមាគ៌ា ៗ
នាងឥតសោកសៅ ព្រះឥស្ដហាហៅ ក្រពើហៃហា
បើចង់ស៊ីអញ ចូលមកឆាប់ក កុំបង្អង់ការ
ឥឡូវនេះថ្ងាត់ ៗ ឯអង្គកុម្ភី លុះព្រុសំដី
នាងស្រីវរតន៍ ម្នីម្នាហើបហៃហប ផុះផែលឆាប់ក្ដាត់
ប៉ងទឹងចំបាត់ ជីវិតនាងណា ៗ ដោយដែកស្ទុះមក
រំពងរលក ពារពុះគង្គារ ហោកបែកផ្កាត្រែង
រំជួលផល្លូសា ដូចព្យុះព្យាមា សន្ធឹកព្រួរ ៗ
យល់នាងចំប៉ារ ត្រេកក្នុងចិន្តា ទិកមានអំណរ
ដោយដូចចំណង់ ដែលប៉ងទិកអរ ហោកទឹកខ្លាខ្លួរ
សាហាវហានក្លា ៗ ហើយស្រែកស្រដី ថាហៃនាងស្រី
សុវណ្ណចំប៉ារ បើនាងទឹងឲ្យ អង្គអញកាំក្ដា
ចូរចុះមកក៏ កុំឲ្យយូរឡើយ ៗ អញទន្ទឹងពេក
យល់យូរចម្ងៃក ជិតមួយឆ្នាំហើយ កម្រនឹងឃើញ
ប្រាប់មកនាងអើយ អញទឹងស៊ីហើយ កុំកួតមុសា ៗ
ស្រីចំប៉ារថោង ស្រដីសាសង ទៅក្រពើថា
អញបានជាយូរ ត្បិតព្រះមាតា ពុំឲ្យយាត្រា .
មកដូចចំណង់ ៗ ឥឡូវនេះណា ខ្ញុំយាងឯកា

ដើរដោយប្រលង　ថាអេះអញធ្លល់　ផ្ទៃកសល់កន្ទង
អញមានគុណផង　ចិញ្ចឹមរក្សា ៗ　គិតថានឹងគាប់
ម្តេចឡើយត្រឡប់　ទៅជាទោសា　ក្រពើព្នហើយ
ធ្លុះឆ្លើយវិញថា　ហៃនាងចំប៉ារ　សុវណ្ណទេវី ។
កាលទ្រង់បង្ហាំង　នៅនាគ្នងរាំង　ក្នុងល្អាងមាសថ្មី
យូរណាស់លំបាក　រង់ទុក្ខឥតបី　ហាក់ពុំប្រណី
អាសូរមេត្តា ៗ　ហេតុនោះអញខិង　ឥឡូវអញនឹង
បរិភោគហើយណា　គុណាក្រអ្វីមាន　មកហ៊ានបវរា
ទោះនៃអាត្មា　ធ្វើបេះស្រដី ៗ　គន់មើលទៅស្បែក
គួរឲ្យយល់ផ្ទែក　ហាក់លាបខៀវខ្ចី　មានរសខជា
ពិសាតិចអ្វី　ហេតុបុះមកខ្ចី　អញនឹងភោក្តា ។
ក្សត្រីត្រាណត្រើយ　សាសង់ធ្លុះឆ្លើយ　ក្រពើហៃបា
បើអ្នកនឹងស៊ី　អង្គអញក្តីណា　អញឥតបើថា
អ្វីឡើយនេះម្តង ៗ　តែឈប់កុំអាល　ឲ្យឆ្ងាយស្រយាល
អ្នកនគរផង　នៅនេះអញខ្លាស　រស់រាស្ត្រកន្ទង
ផល់ជ្រោះមួយហោង　តាមចិត្តនៃបា ៗ　ក្រពើស្តាប់ហើយ
ហៃលសៀបឆ្អើយ　ប្របច្នេះផល្ងសា　គាមរាជទេវី
នាងស្រីចំប៉ារ　ទៀយណាស់ក្រោធា　ខេចឹងពេកក្រៃ ។
នៃនាងចំប៉ារ　ផ្តិតផ្តង់ផល់ណា　មិនបុះមកនៃ

អញនោតដើរតាម　រកមេប្រឹនក្រៃ　ល្ងីនល្ងើយវិស័យ
ពុំខ្លាចឡើយណា ៗ　ថាដើរទៅមុខ　ឆ្ងាយក្រៃពីស្រុក
មកគាល់ព្រឹក្សា　ផល់ឈូនខណ្ឌជ្រៅ　តាមដោយនាងថា
ឆ្ងាយក្រៃហើយណា　នាងកុហក់លេង ៗ　កាលៈនោះវេឡា
ក្តៅក្នុងចិន្តា　ពេកពន់ពុំក្រែង　ថាកុំស្រែកហៅ
ព្រះនាងក្តៃង ៗ　ពេលនេះអញឯង　ពុំឲ្យទៅឡើយ ៗ
នាងមានគុណគាប់　អាប្រែត្រឡប់　ផាទោសប្រើយ
បំភ្លេចគុណគេ　ឆ្កេះឆ្កើកទ្តើយ　បើកាប់ឲ្យហើយ
ពីកាលនៅក្មេង ៗ　នោះប្រសើរលេង　បំណាច់ល្អិសគុណ
វិសេសស្ងប់ស្ងែង　បុកទ្រើសទ្រទុង　បុណ្យបាបឥតក្រែង
ឥតមានរអែង　គុណគេប៉ុនសក់ ៗ　អាចិត្តមោបោ
គង់រងទុក្ខា　នូវនានរក　ពុំដែលហៅស្បើយ
ល្ហៃល្ហើយវេងទុក្ខ　កុំស្មានថាសុខ　ដូចចិត្តប្រាថ្នា ៗ
មួយកុំសង្ស័ត　ចាំហែលខ្ញុំឃ្មាត　តាមនាងធិតា
ពុំគិតព្រួញប្រាណ　បង់បានកោក្កា　ដំណើរអ្វីហ៍
ទីងបានស៊ីសាយ ៗ　ក្រពើស្តែងស្តាប់　ព្ទុពាក្យពុំគាប់
វែងក្តៅក្រហាយ　ថាវើយតិរច្ឆាន　ប្រាណគង់អន្តរាយ
ធ្វើចេះនាយគាយ　ពុំខ្លាចខ្លួនណា ៗ　ហើយហៅលោតក៏យ
ខ្លួតទឹកព្រោនព្រាយ　ទ្រលោមសោះសា　ពុំត្រូវក្បែត

ទេវីចំប៉ារ ក្រោធក្រែមហិមា ស្មើដាច់ខ្យល់ក្ងាម ។
ស្រីរតន៍ប្រសើរ ចំយាងយាសដើរ លង់លុះដល់ឋាន
មួយនោះទើសទាត់ ខាងចុងដល់ស្ពាន ហើយស្រីកល្យាណ
បួលថ្វាយវន្ទា ។ បពិទទេពព្រាហ្ម លោកជាទីពួបក្ខុ
សូមមានមេត្តា ទោះទាំងព្រះឥន្ទ្រ នរិនទេវា
សូមជួយករុណា អាត្មាខ្ញុំផង ។ ក្នុងពេលនេះណា
ឲ្យរួចដន្ទា ឥឡូវនេះម្តង ព្រោះសត្វក្រពើ
មោហាទ្រើសឃ្នង ឲ្យបានរំលង ភ័យកិតសោកា ។
គេជះសំណាង អញខ្ញុំបានសាង ពីអតីតា
សូមឲ្យអស់ផល កុសលសីលា ជួនជួយករុណា
កុំឲ្យអន្តរាយ ។ ហេតុបុណ្យបារមី សម្តេចត្រី
អំពីព្រេងនាយ ត្រូវដល់អាត្មា ឥន្ទ្រាពណារាយ
គង់ពុំសប្បាយ ជាហេតុអស្ចារ្យ ។ សេចប៉ើកទីពួបក្ខ
យល់នាងវរលក្ខ័ ស្រីថ្ងៃសោកា ម្លួលអន់សោយសោក
អាមោកត្តាត់ណា តែឯងឯកា ដោយដងីកាត្វា ។
ព្រះឥន្ទ្រហោះឈ្យាន បុះបាកសួគិស្ថាន ដល់ផែនគស្យធា
ឯអន្តព្រះឥន្ទ្រ នរិនថ្ងៃថ្វា និមិត្តជាផ្កា
ឈូកមួយធំក្រៃ ។ គឺមោះសង់ពិស ប្រាកដជាក្រៀស
ផុះប្រែបផល្លៃស រីកាលនោះណា ចំប៉ារស្រីថ្ងៃ

នាងចុះឃ្លាតខ្វី ទៅកាន់ផល្លូសា ៗ នាងនាថសោកណ្ឋ
ចំប៉ាសុវណ្ណ ផ្ដែផ្ដាំកូនធ្លា ថាចូរនាងទៅ
ទីងព្រៃព្រឹក្សា នាងអើយអញលា ទៅឋានកុម្ភី ៗ
កាលនោះវិទ្យា ស្ដាប់នាងផិតា ផ្ដែផ្ដាំស្រស៊ី
ទូលថាខ្ញុំសូម ទៅតាមក្សត្រី រួមឯកជ័វី
ក្នុងមាត់កុម្ភា ៗ នាងនាថស្រីថ្លៃ ស្ដាប់ត្រុសម័យ
នាងក្នុងរា ហើយនាងទេវី មេត្រីត្រាស់ថា
តាមចិត្តវិទ្យា ដែលប៉ងចង់ទៅ ៗ ហើយនាងក្សត្រី
លិលាចុះខ្វី ត្រាច់ចរសំដៅ ទាំងនាងវិទ្យា
យាត្រាចុះទៅ ត្រង់ក្រពើនៅ នាគេន្ទគង្គារ ៗ
នាងនាថស្រីតោ ព្រះឱស្ឋហាហៅ ហៃក្រពើធា
បើអ្នកចង់ស៊ី អគ្គីអញក្ដីណា ចូរឆាប់រួសរ៉ា
កុំបាបផ្អន់ ហើយស្រីវរវង្ស ស្ដេចឡើងទៅគង់
លើផ្កាឈូកហោង តែបកបូទុម ក្រពុំឥតហ្មង
ទ្រេតទ្រោមល្អាយល្អង តោរពផិតា ៗ កាលនោះកុម្ភី
ព្រួហើយឃ្លាតខ្វី ផ្លូកផ្លាះសោះសា កន្ទុយវាសវាត់
ខ្វាយខ្វាត់គង្គារ គៀគរហើយហា ធ្មេញដូចដែកគោល
ចង្កូមសរស្ទូច មើលទៅគួរខ្លាច ប្រែប្រាសស្ទុះចូល
លាលោតត្របាក់ ផាប់មាត់កញ្ជ្រោល ដូចគេបស់បោល

ទៅលើកស្បា ៗ ផ្ទុះស្បែករយាក ដាច់សាច់ធ្មេញធ្លាក់
ឈូកដូចដង្ហា ស្រាវសរសៃស្ងួត ឃ្លាតចេញពីគ្នា
ក្រពើមោហា លោហិតហូរខ្ចាយ ៗ ស្រែកពេញខ្លាំង
នរទៀលលើប្រាំង ឈឺសប់រាងកាយ ប្រឡេះបោកបស់
ស្ទុះលោតប្រតាយ សៀមស្លាត់នឿយណាយ ជីវិតមរណា ៗ
រំពងទេវី ចំប៉ាវទ្វី នាងធ្មេចនេត្រា
ពុំដឹងក្រពើ សូន្យដន់ដីរ៉ាំ ចំតែការនា
ទឹកដល់គ្ដីមរណ៍ កាលនោះទេព្តា ទាំងធរកម្មា
មូលមកឲ្យពរ អឹងអាបរិហារ ព្រះទ័យត្រេកអរ
ទីងនាងបវរ រូបរស់ដន្ទា ៗ ហើយទើបព្រះឥន្ទ
ទ្រើសទ្រង់នរិន្ទ បន្ទូលត្រាស់ថា ហៅមគ្គកន្ទលី
ចូលមកឆាប់ភ ប្រាណប្រែកាឡា ជាក្អែកថ្មាតផង ៗ
ព្រះមគ្គកុន្ទល ក្រញ្ញក្រាបរន្ទី នរិន្ទប្រះប្រង
ធ្វើតាមអាជ្ញា កាឡាដូចបង ថ្មាតក្អែកស្រែកកង
ចោមចិកសោះសា ៗ ទន់ទាញហូរពេក ដញ្ជាំងចិកក្អែក
ដណ្ដើមកោត្តា ហេតុបាបក្រពើ តិរត្ថីមោហា
មោហៈពាលា បំភ្លេចគុណគេ ៗ ទិព្វទេព្វទេព
ទូលនាងចំប៉ាវ សុវណ្ណមាសមេ អញ្ជើញធិតា
យាត្រាប្រាណប្រែ ក្រឡាប់រិលឯ ប្រាសាទវិញនៃ

ឥឡូវក្រពើ ក្សិនក្ស័យហើយតើ នូវឆ្មេដល្វៃស
ក្អែកក្អាតខ្មៅខ្ពល ហែកហូរក្រញី អញ្ជើញក្សត្រី
លីលាឡើងលើ ៗ វីនាងបំប៉ារ បើកព្រះនេត្រា
ទតយល់ក្រពើ ស្លាប់នៅប្រាំង ក្អែកក្អាតរុករើ
បំប៉ារប្រសើរ ក្រោកដើរទៅខ្មី ៗ ពីឈូកសុវណ្ណា
នូវនាងវិទ្យា ស្រាកស្រាន្តទុក្ខភ័យ កាលនោះកក្រើក
ញាប់ញ័រប្រឹថពី ដោយតេជះបារមី ស្រីថ្លៃបំប៉ារ ៗ
នាងចូលទៅថ្កាន ទិព្វទេពពជស្ថាន ថ្វាយវន្ទា
សរសើរព្រះគុណ ក្បែតបុណ្យទេវតា ជួយជូនកាលត្រា
នោះនាងអរក្រៃ ៗ ហើយនាងពិតា ប្រទក្សិណលា
ទេពព្រាក្យនោះនៃ ត្រាច់បរយាត្រា ឯកាស្រីថ្លៃ
ឥតអ្នកដទៃ កំដរជាគ្នា ៗ

នេះបទព្រហ្មគិត

គាល្មោះអគ្គក្សត្រី ព្រះជ័នីរង់ខ្វាចផ្សា
នាងវង់ទុក្ខសោកា វរង់ទុក្ខពងបុត្រី ៗ
ចាទសួនសង្ស្យា ល្អត្រកាលអស់ស្រ្តី
នាងរស់រូបជីវ ប្តូមាសម្តាយក្ស័យជន្មា ៗ
ទុកឥតអ្នកវិលថ្កាន ម្តាយទីងបានជីងដោយសា
ដំណើរទៅពំនា ម្តាយខ្វាចផ្សាឥតល្ហៃល្ហើយ

ម្តាយទន្ទឹងទុក្ខធ្ងន់ បុត្របគន់រូបមកហើយ
ទុះទិស្សនម្តាយអើយ ម្តាយថប់ពេកក្រែងកូនគ្រាប់
ដើរដោយផងព្រឹក្សា តើបអម្រឹគាយង់ឃ្ងង់គាប
រាប្រហាផ្តិលផ្តាច់ ជីវិតកូនធ្វើអាហារ ៗ
ថប់មួយកូនពុំដឹង មាតាក្នុងព្រៃអាថ្មា
សំកូនសួនកំព្រា ទឹងវ៉ះង្វើងដោយទុរគុំ ៗ
នាងទួញរកបុត្រ ហើយទេវត្តឧត្តម
ឲ្យហៅស្រីព្រះស្នំ មកដល់ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា ៗ
នាងអើយចូរនាងទៅ តាមស្រីពៅមាសចំប៉ារ
ឲ្យដឹងអស់កិច្ចការ សោះអញថប់ណានាងអើយ ៗ
ស្រីស្នំស្តាប់ហើយលា ថ្វាយវន្ទាពុំយូរឡើយ
រួសពនចេញជាត្រើយ ត្រាច់តាមរកវៀងមាតា ៗ
ដើរដោយច្រកដែលង ចំប៉ារផងច្រេនត្រៀបត្រា
ដែលជ្រុសចាកទិស្សា នៃនាងនាថកាលស្ដេចទៅ ៗ
ឃើញហើយទំរើសទុក រូបត្រុកដើរសំដៅ
កន្ទួងក្រពើកូវ ពិតពុំយល់នាងឡើយណា ៗ
រុករកសប់ជ្រោះជ្រៅ ជួលនូវព្រៃព្រឹក្សា
ពុំយល់នាងចំប៉ារ គ្រឡប់សារិលវិញខ្ញី ៗ
ចូលទៅថ្វាយវន្ទា នាងជាយាម្ចាស់សិរីសើ

ថ្វាថ្ងៃអស់សេចក្ដី ពីដំណើរដោយមាគ៌ា ៗ
សូមបានយើងខ្ញុំទៅ ដល់ព្រៃព្រៅឆ្ងេរដល្ងសា
បាបសាបដោយមាគ៌ា ពិតពុំយល់រាជបុត្រី ៗ
យល់តែផ្កាបំបារ ជ្រុះទូវនាតាមធានី
ខ្ញុំរកសត្វទៃទទី ពុំបានយល់ដូចប្រាថ្នា ៗ
ហើយមានរើសផ្លែឈើ ណាដែលជ្រុះដោយពស្យា
សាក្យមានតាំងផ្កា សូមប្រាបក្នុងព្រះហឫទ័យ ៗ
នាងស្ដាប់សព្ទស្រីស្នំ សែនក្រៀមក្រំអួលអាល័យ
ថាឱមាសថ្មើមថ្ងៃ ម្ដាយឲ្យរកសត្វទូលទី ៗ
មាសម្ដាយនាងមកហើយ ប្ដូនៅឡើយស្ងួនពិសី
ពុំមានដំណើងអ្វី ពមាសមកដល់ម្ដាយណា ៗ
ថាឱកាសូសល់ ម្ដេចមកយល់តែបំបារ
រុះរៀងដោយមាគ៌ា ម្ដាយរើរើងទុក្ខក្ដាត់ក្ដៅ ៗ
ស្រណោះស្រស់ដីកាំ ក្លិនបំបារជាប់ទិតនៅ
ប្រហើប្រហែលពៅ មាសសម្ងាញ់ថ្មើមមាគា ៗ
កាលនោះឲ្យតាក់តែង ដោយដំណែងនាងនា ៗ
ធ្វើបុណ្យឲ្យទានជា ផលបំរើនរាជបុត្រី ៗ
សូមឲ្យអស់បុណ្យនោះ ជូនបំពោះទៅទេវី
បំបារសុវណ្ណី ឲ្យរំលងទុក្ខទោសា ៗ

ស្ដេចទ៌នមន្ត្រីផង មកក្រាប់ត្រង់ស្ដាប់ទេស្នា
ឲ្យរំដោះគ្រោះពាធា បានស្រោកស្រាន្តស្រយាលស្បើយ ៗ
ហើយនាងតែងក្រើន ទ្រង់ចំរើនពីលុះឡើយ
យកព្រះធម៌ជាត្រើយ ជាទីពឹងនាសប់ថ្ងៃ ៗ

នេះបទភុជង្គលីលា

ទឹងថ្ងៃសំដែងបទោ សុវណ្ណចំប៉ា ដើរដោយដងព្រៃ
ត្រមោចកន្ទោបពេកក្រៃ ឥតអ្នកដទៃ ទឹងនាងទេព្វា ៗ
ដើរដោយជ្រោះជ្រៅអាក្វារ ជួនយប់សន្ធ្យា ចូលបគអាស្រ័យ
ពឹងពាក់សំណាក់ដើមជ្រៃ វិស្ថាននោះនៃ ទេព្តារក្ស ៗ
នាងផ្គុំសំងំឡោបផ្កា គិតដល់បិតា មាតាជៀសជ័យ
មាតសត្វប្រ៉ុត់តាំងព្រៃ វែតតែអាល័យ អាល័កពេកណា ៗ
ព្យមាត់ខ្វិងខ្លោបឆ្នាម្ហា ឥទ្យសោគណា ទីទុយមៀមមុំ
ខ្វិងស្រោកផ្លោះផ្លាកយាសយំ តាំងគូខះខំ សម្រែកខ្លាំងក្រៃ ៗ
នាងស្ដាប់សារសត្វនោះនៃ ព្រឺព្រួបហឫទ័យ ខ្លាចសត្វយន់យួន
រិង់រិតនឹកអាណិតអង្គ ទឹងប៉ុវផង មាតាបិតា ៗ
នាងខ្ទួញទំនួញថប់ថា ឆះឆិអនិច្ចា ទុក្ខពេកកន្ទង
លុះលក់តាំងទុក្ខទៅហោង ស្ងប់ស្ងាត់ឥតហ្មង យប់យូរហើយណា ៗ
ស្រាងៗបំព្រាងបុត្តា រង់រស្មិយា ប្រះព្រាលរស្មី
នាងនាថត្រកាលឃ្លាតខ្ញី សំដៅទៅទី ទេព្ដានោះនៃ ៗ

នាងថ្វាយកកាយល្មមល្មៃ   សប់ថានទំរៃ   ទាំងទេព្ដា
បពិត្រទិព្វទេពទេវា   សូមអ្នកករុណា   ឥឡូវនេះម្ដង ៗ
ខ្ញុំទៅដោយផ្លូវព្រៃលង   សូមទេព្ដាផង   ជួយជូនរក្សា
បើដល់មន្ទល់ស្រុកណា   សូមឲ្យក្សត្រា   ឥស្សូនគ ៗ
មេត្ដាករុណាត្រេកអរ   ទទួលសាទរ   យកជាបុត្រក្វា
អស់អញស្រឡាញ់ពេកណា   ស្មើបុត្រអាត្មា   ពុំមានសៅហ្មង ៗ
ធិតាបរបាសាសង់   ស្រេចហើយបវង្គង់   ដើរតាមមាគ៌ា
ទីងថ្កានទីស្ថានអាត្មា   ខ្មាសអស់សេនា   មុខមន្ទ្រីផង ៗ
នាងគិតក្នុងចិត្តស្រេចហោង   ក្សត្រីប្រះប្រួង   នាងពុំវិលវង
ត្រេបកាត់ក្នុងព្រៃស្ងាត់ឈឹង   លួតលាស់ស្រោងស្រឹង   មានមូប់សាខា ៗ
ស្រីថ្ងៃដើរព្រៃព្រឹក្សា   ស្រគៀប្បា   ពោពង់ពកព្រៃ
ព្រះនេត្រហ្វូរហេតុអាល័យ   នឿយកាយស្រីថ្ងៃ   ឈរឈប់សម្រាន ៗ
មែៗ ហឫទ័យពុំក្សាន្ដ   ទិកទៅឯស្ថាន   ស្នំស្និទស្នេហា
កន្ទង់ហើរឯវេហា   ត្រង់ត្រាប់បុប្ផា   កេសរក្រុះកោយ ៗ
អម្រឹតពន្លឹកដើរដោយ   ភ្ញើរក្លូវឲ្យ   ស្រណោះពេកណា
នាំកូនប្រពន្ធត្រៀបត្រា   ពូនពាក់ស្ដាគ្នា   ញ៉ែនញ៉ងកែក្រោយ ៗ
តែអញម្ដេចមិញចាកឆ្ងាយ   ទៃព្រាត់ព្រាយ   មាតាបិតា
ទីកសព្រាត់ប្រាសឃ្លាតឃ្លា   ឬគប់ង់ទុជា   ទុក្ខពន់ប្រមាណ ៗ
នាងយំក្រៀមក្រំពុំក្សាន្ដ   នទៀលប្រាសប្រាណ   លើផែនពសុធា

សន្ទប់ចំប្រប់អគ្គា ឯកឯងនូវនា ព្រឹក្សព្រៃទុរគម ៗ

នេះបទកាកគតិ

កាលនោះវិឡា ភ័យភិតអស្ចារ្យ យល់នាងទេវី
កាលដួលសន្ទប់ ស្ដូតស្ងប់ស្មារតី នាងវែងភិតភ័យ
ពីលាតពេកណា ៗ អម្ចាស់ខ្ញុំអើយ អ្នកសុគតហើយ
បាត់បង់ជន្មា ប្ដីមួយសន្ទប់ ខ្ញុំថប់ក្ដាត់ណា
ខ្ញុំឈឺខ្លោចផ្សា អស់អង្គឥន្ទ្រិយ ៗ ប្ដីម្ចាស់ឧត្ដម
អ្នកបាកបោលខ្ញុំ នៅនាព្រឹក្សព្រៃ ទុគិមស្រងាត់
សិងសត្វអម្រឹគី យង់យ្នង់តិរ្ឆយ សាហាវមោហា ៗ
អម្ចាស់ឧត្ដម កំណាត់ទីងខ្ញុំ រៀងមកសប់គ្រា
ពុំដែលឲ្យអាក់ ចាំងថ្នាក់ចិន្ដា វែងទ្រង់ករុណា
អាសូរពេកហោង ៗ មួយបើនៅស្រុក មានព្រះជីនក
ជីទីបក្សាស់ប្បង ទ្រង់តែងករុណា ពំផ្សាស្នេស្នង
មេមត់ពេទ្យផង ពោមចាំរក្សា ៗ នេះម្ដងតែខ្ញុំ
កណ្ដាលទុគិម គតមានអ្នកណា មួយមកពីស្រុក
ភិជវជាគ្នា ពីកាក់រក្សា បីទ្រឡើយហោង ៗ
ក្សិណនោះវិឡា សែនសោយសោកា ហើយចរចុះផ្គង
រត់រកគង្គារ មីមាកន្ទង គ្រាប់កាត់ដោយដង
ដល់ស្ទឹងមួយមាន ៗ ទឹកសិងរង់ថ្លា ទើបនាងវិឡា

បរបុះទៅបាន បៀមទឹកនោះស្រេច បរត្រាច់វិលថ្កាន
ដល់រាជកល្យាណ ហើយប្រឹងព្រួសស្តោះ ៗ ត្រង់ទុក៉ស្រី
ទើបទៅទៀតខ្ចី ពីរបីសារស្ទោះ ព្រួសសព្វកាយា
ចំប៉ារស្រីស្រស់ គ្មានស្មារតីសោះ វិទ្យាភ័យខ្លាំង ៗ
ចំផាសនឹមទួន ទូងតាញអង្រន់ រួតរតកាយាំង
យូរណាស់មហិមា វិទ្យាកាន់កាំង ទ្រូងតឹងណែនគាំង
ហើយស្រែកយំថា ៗ ឱម្ចាស់ខ្ញុំអើយ ស្លុកស្តួងល្វឹងល្វើយ
ពុំដឹងយ៉ាងណា សូមបើកព្រះនេត្រ ទតមើលខ្ញុំ៉
ម្តេចផ្ទំចេះណា ហាក់ពុំប្រណី ៗ សូមម្ចាស់បរបា
សំណោះសំណាល មកវិទ្យាថ្ងៃ កុំឲ្យខ្ញុំព្រួយ
តែឯងកូនព្រៃ ឬម្ចាស់ខ្ញាល់អ្វី អំពីទាំងខ្ញុំ ៗ
រៀងមកសព្វផង ទ្រង់ធ្លាប់សាសង រកទូលបង្គំ
ឱម្ចាស់ខ្ញុំអើយ កុំទ្រង់សំង តើនឡើងនាងខ្ញុំ
ទ្រូងក្រំស្មើក្បួយ ៗ ហើយនាងវិទ្យា អាទិស្ថានថា
ឱទេព្តាព្រៃ ទោះតាំងទេព នៅនាសួគ៌ថ្ងៃ
នងព្រះគោសី សូមលោកមេត្តា ៗ ចុះមកស[illegible]
ជួយជីវិតពៅ ពន្ទុកចំប៉ារ ឲ្យបានរួចរស់
ក្នុងពេលនេះណា ឱម្ចាស់សិរសា លោកមានបារមី ៗ
ឯអស់អម្រឹត ត្រៀបត្រាពន្ទឹក លុះព្រះសំដី

នាងវិទ្យាទូញ ទំនួញអស់ក្តី សិងតែប្រណី
ហើយសោកត្រៀបត្រា ៗ អឹងអាប់រំពឹង សិងសព្វសត្វផង
ទូញទល់ទុក្ខា អាណិតកល្យាណ សុវណ្ណចំប៉ា
ទឹងនាងវិទ្យា ពេកពន់ប្រមាណ ៗ ក្រកើកក្តាត់ក្តៅ
ទូទ័រលំនៅ កោស័ប្រធាន ពុំអាចទឹងនៅ
លើអាសនៈបាន ស្តេចលីលាឋាន ចុះដល់ព្រឹក្សា ៗ
ទើបប្រែទ្រូប ជានាគគ្រាំងតួ សឹងមានរិទ្ធា
ចូរចូលប្រយុត វិតរួតពាន់ពារ ក្សិណមួយនោះណា
បាលបាញ់ក្សិណក្ស័យ ៗ មួយលូនទៅរក កកេច្ចាំមក
ព្រួសប្រញាប់ក្រៃ សិងមានជីវិត រស់ដូចប្រក្រតី
លូនលឿនវិលវៃ កាត់ព្រៃទៅហោង ៗ រង់វិទ្យា
កាលឃើញនាគា ភិតភ័យកន្ទង់ រត់រកលាក់ខ្លួន
ពឹងពួនជាម្ដង មើលនាគពាំងសង ជីងដោយប្រាថ្នា ៗ
នាគទៅស្រេចហើយ បាត់ពុលង់ឡើយ រីនាងវិទ្យា
ទៅកកេច្ចាំ នោះមកម្នីម្នា ព្រួសនាងចំប៉ា
សុវណ្ណទេវី ៗ លុះបានតបទៅ ចំប៉ាស្រីពៅ
បានជីងស្មារតី ក្រោកឡើងម្នីម្នា មានសុវណ្ណី
វិទ្យាហោតុម្ភ ពុំជាស់អញ្ចឹង ៗ ឯនាងវិទ្យា
ស្តាប់ស្រីចំប៉ា ទើបតួលវិញស្នង បពិត្រស្រីថ្លៃ

ម្ចាស់ក្សត្រ័យហើយហោង គេដះខ្ញុំផ្សង ទូវអស់ទេព្តា ៗ
សង់មាននាគរាជ រឹទ្ធអំណាច តាំងពីរអគ្គា
មកដល់ទីនខាំ ពានពាំពាធា មួយមិញមរណា
ក្សិណក្សត្រ័យដីវ ៗ រមួយទៅខាំ កកេយកថ្នាំ
ព្រួសអស់ឥន្ទ្រិ បន្ទិចទើបបាន វែប្រែប្រាណវិលខ្ចី
សេរ្បចដីវ លូនទៅឯណា ៗ ខ្ញុំឃើញហើយខ្លាច
ពេកពានពុំអាច ទីន៍ទប់អាត្មា ខ្ញុំរត់ទៅព្លួន
លាក់ខ្លួនសស់សា លុះនាគយាត្រា ទៅហើយទើបខ្ញុំ ៗ
ទៅយកថ្នាំនោះ មកហើយខ្ញុំស្តោះ ស្រីរតន៍ឧត្តម
ភ្ញាក់ស្មារតី ក្សត្រីស្ងួសម តើនបាកបន្ទុំ
ឥឡូវនេះណា ៗ នាង៍ស្តាប់សំដី ពាក្យទ៊ឡូខ្ចី
ខ្ចួលទើបនាងថា នាងអើយអរគុណ លើសលនមហិមា
ផុតពីមរណា ឥតអ្នកផងយល់ ៗ ហើយនាងម៉ូមា
ស្រួសកន់យាត្រា ចេញចាកមន្ទល់ ដើរតូនបុត្តា
អាត្មាថាក់ថ្នល់ ឯកឯងទុពល់ ទីងនាងវឹង្វា ៗ
មើលជ្រោយមើលជ្រោះ ព្រៃស្បាតបន្ទោះ ខ្ពីខ្ពស់សាះសា
នាងតែងស្រណោះ អាឡោះគ្មាតណា ទឹកជល់មាតា
ទ្រង់ព្រះកន្សែង ៗ ខ្សឹកខ្សួលពីណាព ទន់អគ្គស្រពាប់
ស្រពោនថ្ងាថ្ងៃ ខ្ទះខ្ទអន្ទិប្ពា កំព្រាម្នាក់ឯង

កន្ទោបកន្ទុំ	ត្រមោចឯកា ។	ចំប៉ាស្រីថ្ងៃ
លេចកាលចូលព្រៃ	នឹងនាងវិទ្យា	រំលងពីរខែ
ត្រាច់កន្លងបុត្ត្រា	ពរពង់បាទា	កគ្រាសៅហ្មង ។
ណាខ្លាចសត្វព្រៃ	សិង្ហគោដំរី	ខ្លាឃ្មុំដំបង
ស្រែកឮខ្ញាំងក្រៃ	ដេញគ្នាតឹកកង	នាងភ័យកន្ទង
ទ្រង់សោយសោកា ។	និកអាសូកាយ	ពុំគួរបែកឆ្ងាយ
ដើរដោយព្រឹក្សា	ពុំដែលឃើញមនុស្ស	មានតែអម្រឹគា
កំដរជាគ្នា	ហាក់ដូចសត្វព្រៃ ។

(ខែ ១ សម្រេចតែប៉ុណ្ណោះ)

ខែ ២ ដើម យក្សដេញចាប់នាងចំប៉ាថោង

កណ្តាល ទេវតាឃើញ ជ័យដេតកុមារ ទ្រង់ព្រាប ជាត្រូវជាគូនឹងនាងចំប៉ាថោង ទើបទ្រង់ក្លែងធ្វើជាប្រើសមាស ដើម្បីឲ្យ ជ័យដេតកុមារដេញតាម ។

ប្លុង មានទេវតាបង់បាននាងចំប៉ាថោង ទើបសូមឲ្យព្រះនរាយជន្ទឹងឲ្យ ។

សៀវភៅដែលឲ្យចេញពីគេហស្ថាន គីម-គី

បកិណ្ណកបរិត្ត	១ សៀវភៅថ្លៃ	១២' ០០
ទេវតាភាសិតនឹងពុទ្ធភាសិត	,,	៨' ០០
សម្ភារសិក្ខាបទ គោលសិក្សាជំនួយធម្មវិន័យ .	,,	១២' ០០
វេយ្យាករណបាប់ទី ១	,,	១៨' ០០
,, ,, ទី ២	,,	១៧' ០០
វេយ្យាករណ៍ខ្មែរ	,,	១៣' ០០
លេខទៀរ៍	,,	១៥' ០០
បត្តិទានាទិគាថា គឺឥមិនាប្រែ	,,	៦' ០០
ធម្មបញ្ហា	,,	៦' ០០
បញ្ញានិទ្ទេស	,,	២៥' ០០
សមាធិនិទ្ទេសសង្ខេប	,,	៣០' ០០
ប្រស្នាគិហិបដិបត្តិ.	,,	១៨' ០០
វិធីប្រែបាលី	,,	២៥' ០០
ប្រស្នាអភិធម្ម	,,	២៥' ០០
ប្រស្នាត្រៃគុណ	,,	២៥' ០០
សាមណេរវិន័យបញ្ហា	,,	១៨' ០០

សៀវភៅកំពុងបោះពុម្ព ឬ ប្រុងនឹងបោះពុម្ពតទៅ

រឿងដំបងក្រញូង-ក្អែក-បក្សីចាំក្រុង　　រឿងមេទ័ពតន្ទ្រីស

រឿងបម្រុងថោងបញ្ចឹមក្រពើ　　រឿងព្រះបាទអជាតសត្រូវ

រឿងនិទានទេវទត្ត　　រឿងព្រះសុវណ្ណវង្ស

នឹងសៀវភៅ បាលី-ខ្មែរ ដទៃទៀតជាច្រើន

សេចក្តីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលបង់ក្រប់សៀវភៅ មានជាព្រះពុទ្ធរូបច្រើនបែប មានជារូបថតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា និងសម្តេចសង្ឃនាយកជាដើម និងសៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សង្ឃដិកា នាយា សំបុត្រកំណើត កាតកូនសិស្សនិងសៀវភៅបារាំងផ្សេងៗ

សូមទីមន្ត និងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវទិញ ដោយមេត្រី ។

បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតរង្វាន់ជូនយ៉ាងគួរសម ។

ថ្លៃ ១២៛០០

) រោងពុម្ព ភិក-ភី ភ្នំពេញ (